

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

I/2023

Ze života ČEPES

Alergie

Zdravotní potíže a elmagnetické pole

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné

Zpráva o činnosti ČEPES

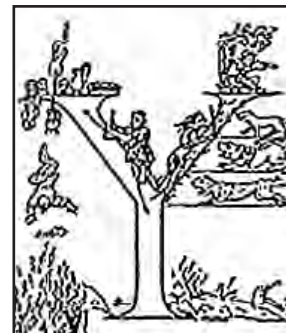
Vesmírné počasí

Pravda víry právním pohledem

Místo které asi přináší smrt

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah

ZE ŽIVOTA ČEPES

Vlastimil Bažant – vedení ČEPES

1

Valná hromada 2023 – vedení ČEPES

3

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Alergie – MUDr. J. Doležal

8

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Slunce, emise CO₂ a vesmírné počasí – Ing. J. Dolejš

13

Zdravotní potíže v důsledku působení elektromagnetického pole a ignorace SZÚ – K. Pokorný

17

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

Pravda víry právním pohledem – prof. JUDr. I. Telec, CSc.

20

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné? Z televizních pořadů sešit 17 – Ing. J. Kapinus

22

RŮZNÉ - Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ

Místo které asi přináší smrt – F. Soukup

26

Z E Ž I V O T A Č E P E S

VLASTIMIL BAŽANT

1. 6. 1930 – 10. 5. 2023

Vlastimil se narodil v Praze jako druhorozený syn do rodiny prokuristy Legio banky a úspěšné majitelky známého módního salonu.

Jeho otec jako příslušník čsl. Legie ve Francii byl za účast a statečnost v bojích u Terronu vyznamenán československým a francouzským válečným křížem.

Matka byla moderní emancipovaná žena, na manželovi finančně nezávislá, její tvorbu vždy charakterizovalo dokonalé mistrovství.

Po svých rodičích Vlastimil zdědil nevšední pílí, pracovitost, silnou vůli, statečnost, jako i pokoru a dychtivost po poznání. Snoubila se v něm chodská houževnatost a podkrkonošský spiritualismus, a tyto základy ho předurčily k celoživotní touze porozumět jak životním událostem, které ho obklopovaly tak především prožitkům z nich vyplývajícím.

Už jako malý, krátce po svém narození, musel bojovat o život kvůli těžkému zápalu plic. Zákeřnou a nebezpečnou nemoc zázračně překonal, možná i proto, že nad ním tehdy drželi ochrannou ruku jeho andělé strážní, kteří ho pak věrně provázeli celým jeho bohatým a nevšedními událostmi nabitým životem.

Za studentských let na Masarykově gymnasiu v Křemencově ulici začal s bezmotorovým létáním, které ho po maturitě přivedlo ke studiu na Letecké akademii v Hradci Králové. Létáním pak strávil dalších 20 let svého mladého života, na která vzpomínal slovy: „Létání mi přinášelo obrovské prožitky, a především nádherný pocit absolutní svobody, ty nejkrásnější pocity jsem zažíval při letech za úplňku nad měsícem osvětlenými mraky.“

O nebezpečné chvíle nebyla nouze, mnohdy scházelo jen málo a byl by se už tenkrát ocitl na druhém břehu. V takových chvílích zjišťoval, že ač dělal, co mohl a měl, přišel okamžik přenechat dění vyšší moci... spolehnout se na pomoc odjinud.

A ta vždycky přišla, my pro ni jen těžko nacházíme racionální vysvětlení. Asi další práce pro jeho anděly strážné...

Na začátku své letecké kariéry se oženil s Helenou, rozenou Hornofovou, absolventkou Vysoké školy hospodářských a politických věd, která mu byla po celý svůj život pevnou oporou. Během prvních 10 let jejich společného soužití se jim narodily tři děti – dcera Pavla a synové Viktor a Vlastimil.

Jeho pilotní život ukončily normalizační prověrky, které mu v roce 1971 navždy uzavřely bránu do nebe. Avšak to, co tam nahoře prožil, co se do něj nasáklo na celý život, mu vzít nemohly.

V posledních letech služby v armádě zahájil dálkové studium na Vysoké škole dopravní – obor ekonomika a řízení leteckého provozu, které ukončil v roce 1971 promocí jako nejlepší posluchač ročníku s červeným diplomem. To už byl zaměstnán v Podniku výpočetní techniky, kde pracoval jako programátor analytik až do svého odchodu do důchodu. V této době se začal intenzivně zajímat o základy a možnosti psychoenergetiky, spolupracoval na řešení výzkumných úkolů Psychoenergetické laboratoře VŠCHT, kterou tehdy vedl prof. Kahuda.

Postupně se mu začal otevírat další doposud neznámý svět, kterému s plným nasazením věnoval opravdu celý zbytek svého pozemského života. Založil Českou psychoenergetickou společnost, stal se jejím dlouholetým předsedou, řídil její chod po stránce odborné i administrativní. Usiloval o právní ukotvení povolání léčitel a proutkař v ČR, aktivně praktikoval zprostředkování pomoci potřebným, čímž přispíval k celkové harmonizaci jejich organismu. Svě bohaté zkušenosti nezištně předával mladším adeptům, o nichž se domníval, že by mohli a měli v jeho práci pokračovat a jeho odkaz dále rozvíjet.

V posledních letech ho několikrát velmi vážně zradilo zdraví, ale jeho nezlomná vůle k životu i jeho anděle strážní jej na druhý břeh ještě nepustili. Sám si uvědomoval, že už se nejednou ocitl na prahu tohoto světa, ale tento neodvratný krok se mu podařilo ještě několikrát úspěšně odsunout.

Přišla však poslední chvíle, kdy už jemu samotnému i jeho andělům došly potřebné síly udržet ho fyzicky tady s námi. Cítil sám, že tento poslední okamžik se pomalu vkrádá, byl však se svým odchodem smířený a vyrovnaný, byl na tento poslední krok v životě pozemském duševně připravený.

Možná by se s námi rád rozloučil Thákurovými slovy, která kdysi vybrala jeho manželka Helena: „Sbohem a na shledanou v životě věčném!“

Budeme vždy s láskou a úctou na Vlastimila vzpomínat.

VALNÁ HROMADA 2023

V letošním roce se povedlo zabezpečit valnou hromadu v obvyklém termínu. Možná, že díky doznívající covidové hrozbě nebyla účast největší, ale i tak byla valná hromada usnášeníschopná a vedení bylo přítomno kompletní a v plné síle.

ZPRÁVA O ČINNOSTI ČEPES ZA ROK 2022

Dobrý den dámy a pánové,

v souladu se stanovami se dnes dostáváme k vyhodnocení činnosti ČEPES za rok 2022 a ke stanovení úkolů na rok letošní. Obecně je možné konstatovat, že pandemie zasáhla rozhodující mírou do života Společnosti. Činnost vedení společnosti spočívala a nadále spočívá v likvidaci následků epidemie a následků zhoršující se ekonomické situace. V první řadě dáváme do pořádku stav našeho členstva. Rada členů nás opustila navždy, mnoho členů zestárla a užívají si zasloužený odpočinek. Přes tuto nepříznivou situaci přemýšlíme o tom, co dále.

VYHODNOCENÍ JEDNOTLIVÝCH ČINNOSTÍ

Právní zabezpečení profesních kvalifikací

Profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“

V roce 2022 jsme připravili pro proutkaře dva odborné kurzy včetně zkoušek podle schválených standardů pro revidovanou profesní kvalifikaci „Detekce anomálií zemské kůry“. Jarní kurz byl z technických důvodů zrušen a pro podzimní se nám podařilo najít pouze jediný termín, a to 17. a 18. 9. 2022. Organizace kurzu proběhla takto: v sobotu se uskutečnily přednášky a trénink na Novotného lávce a v neděli pak zkoušky na zkušebním polygonu.

Kurzu se zúčastnilo 6 zájemců, zkoušek pak 4 zájemci, kteří všichni úspěšně zkoušky zvládli a obdrželi Osvědčení o získání profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“.

Jako velmi potěšující se nám jeví, že jeden absolvent má předpoklady stát se autorizovaným zástupcem Společnosti ČEPES, která je autorizovanou osobou pro tuto profesi, a vybudovat pro tuto profesi školící středisko na Moravě. Věříme, že mu elán a síly umožní tento cíl uskutečnit.

Samotná legalizace profesní kvalifikace trvala dlouho, povolení jsme obdrželi v rámci NSK v roce 2012, revize kvalifikace proběhla v roce 2020. Přesto si myslíme, že legalizace znamená velký úspěch, protože se jedná o pro-

fesi, která není závislá na školském vzdělání, ale na schopnostech a dovednostech. Reakce Sisyfovců byla okamžitá. Jak Společnost tak gestor (MZe ČR) byly oceněny „Bludným balvanem“.

Povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“

V dokumentu minulé valné hromady „Zaměření činností na rok 2022“ byl stanoven úkol: řešit povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“ formou české normy. Vypracovali jsme základní dokument „Pravidla profese odborného pracovníka v harmonizování lidského organismu přírodními prostředky“, který předkládáme této valné hromadě ke schválení a zároveň se potom stane výchozím materiálem pro vypracování normy.

Poskytování služeb veřejnosti

Přestože činnost Společnosti byla značně omezena, poskytování bioenergetických služeb, které se prakticovalo v průběhu roku 2022, pokračovalo podle možností – i když bylo prováděno většinou působením na dálku, bez přímé účasti klientů. Tak tyto služby zůstaly významným zdrojem finančního zajištění činnosti Společnosti.

Zájmová, odborná a badatelská činnost

V této kapitole budou rozebírány tyto akce: kurzy, spolupráce s jinými organizacemi, přednášky a semináře.

Semináře

V roce 2022 jsme uspořádali pouze jeden seminář, a to v sobotu 26. 11. 2022. Seminář byl na téma „Lidské vědomí jako nejdůležitější vývojový prostředek lidstva a transpersonální psychologie“. Je velmi potěšující, že o tento seminář byl velký zájem.

Setkání

V roce 2022 jsme neuskutečnili žádná setkání.

Osvětová, propagační a publikační činnost

Zviditelňování ČEPES patří mezi důležité aktivity potřebné k získávání podporovatelů i nových členů. Předkládáme seznam aktivit, které byly zaměřeny k tomuto cíli.

Zpravodaj Psychoenergetika

Vedení považuje zpravodaj za celoročně důležitý informační zdroj uvnitř Společnosti,

ale i na veřejnosti. Bohužel ani v roce 2022 se nestal diskuzním fórem našich členů. Přesto vedení považuje za potřebné zpravodaj vydávat.

Webové stránky

Přispívají značnou měrou ke zviditelnění Společnosti. V současnosti možná tou největší. Vedení považuje internet za nejdůležitější a rychlý prostředek k informování široké veřejnosti i členů o akcích a činnosti ČEPES. Zvláště to platí v období mezi vydáním jednotlivých čísel zpravodaje Psychoenergetika.

Na stránkách jsou k nalezení základní informace o ČEPES jako jsou stanovy Společnosti, Zpráva o činnosti za uplynulý rok a Plán činnosti na stávající rok. Pro zájemce o podnikání v oboru je na webu zveřejněna celá Oborová příručka. Najdou se zde také základní teoretické materiály.

Vlivem omezeného přístupu k počítači byly webové stránky využity pouze k nejdůležitějším informacím.

Organizační záležitosti

Kladně je třeba hodnotit skutečnost, že nebylo třeba řešit žádnou stížnost veřejnosti.

V důsledku pandemie byla narušena kolektivní činnost vedení. Vedení se nemohli zúčastňovat mimopražští členové. V současnosti členská základna čítá 90 členů.

Stále se objevuje, že někteří členové platí členské příspěvky na dnes již cizí bankovní účet. Způsobuje to zbytečné administrativní potíže a někdy to může vést i k tomu, že plátce nejsme schopni identifikovat anebo velice těžko. Vedení především děkuje převážně většině členů, kteří řádně plní svou základní povinnost a platili včas členský příspěvek.

Opakovaně upozorňujeme na změnu čísla účtu ČEPES: 115-2085550237/0100, IČ ČEPESu je 01917544.

Informovanost členů o aktivitách ČEPES

Za základní zdroj informací považujeme webové stránky (www.cepes.cz), zpravodaj Psychoenergetika a e-mailovou poštu cepes@cepes.cz

Závěrem je možno konstatovat, že činnost Společnosti byla i v roce 2022 bohatá a rozmanitá. Vedení ČEPES děkuje touto cestou všem členům a příznivcům, kteří pomohli prací, finančními dary či jakýmkoliv jiným způsobem naplnit poslání a cíle Společnosti. Především se jedná o členy vedení, kteří se zapojili do potřebných činností zcela nezištně a ve svém volném čase.

ZAMĚŘENÍ A FORMY ČINNOSTI NA ROK 2023

Psychoenergetika

Základní aktivity pro rok 2023 budou spočívat v těchto oblastech:

- uskutečnit minimálně jedny zkoušky podle hodnotícího standardu profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“
- zřídit školicí středisko pro profesní kvalifikaci „Detekce anomálií zemské kůry“ na Moravě
- zachovat a případně rozšířit péči biopraktika (odborného pracovníka) pro veřejnost v prostorách ČSVTS v Praze 1, Novotného lávka 5 nebo i jinde
- zachovat poslední poznatky v harmonizování formou čs. normy.

Zájmová a badatelská činnost

Bude zaměřena na:

- organizování kurzů a setkání zaměřených na další vzdělávání a výměnu zkušeností
- pořádání přednášek a seminářů pro zájemce o přípravu na zkoušky z profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“ a zájemce pro odborné pracovníky.

Odborná, osvětová a publicistická činnost

Bude spočívat:

- ve využití všech propagačních forem ke zviditelnění ČEPES na veřejnosti
- ve využití webových stránek k informovanosti členů a veřejnosti o činnosti ČEPES, o novinkách z oboru a podmínkách podnikání v něm
- v informovanosti veřejnosti o využití profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“ a stavu povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“
- ve vydání dvou čísel zpravodaje Psychoenergetika.

Organizační záležitosti

Základní příspěvek se zpravodajem činí 500,- Kč, bez zpravodaje 350,- Kč.

Styk členů s vedením ČEPES:

Základní informace je možno získat na emailu cepes@cepes.cz.

Informace o činnosti ČEPES je možno vyhledat i na webových stránkách www.cepes.cz a ve zpravodaji Psychoenergetika.

Každou návštěvu (především mimopražskou) doporučujeme dojednat emailem.

PRAVIDLA PROFESY ODBORNÉHO PRACOVNÍKA V HARMONIZOVÁNÍ LIDSKÉHO ORGANIZMU PŘÍRODNÍMI PROSTŘEDKY

**Přijata valnou hromadou České
psychoenergetické společnosti, pobočného
spolku Společenstva drobného podnikání,
z. s., zapsané v odd. a vl. L 4616 spolkového
rejstříku, vedeného Městským soudem
v Praze, sídlem v Praze 1, Novotného
lávka 5, konané dne 11. 3. 2023.**

***Závazné pro členy společnosti
a doporučující pro veřejnost.***

OBECNĚ

Život každého člověka je spojen se stárnutím, nemocí a starostmi o zdraví. To platí od dávnověku až do dnešní doby. V dávných dobách z neznalosti syntetických léků se musel člověk spoléhat na to, co mu poskytne příroda k udržení nebo obnově zdraví nebo na pomoc lidí, kteří ve svém vývoji dosáhli patřičné úrovně lidského vědomí a zkušeností potřebných pro tuto pomoc. Současná doba, která oplývá lékaři a především chemickými léky, nezapomněla na staré zkušenosti, naopak se k některým vrací. Podle statistiky WHO (Světové zdravotnické organizace) více jak polovina lidstva se spoléhá na staré zkušenosti. Souvisí to se skutečností, že lidé, kteří dosáhli ve svém vývoji vyšší duchovní úrovně a potřebných znalostí a dovedností pro poskytování léčebné péče, mohou pomoci nemocným až k úplnému uzdravení.

Profese Odborný pracovník v harmonizování lidského organismu přírodními prostředky je založena na metodě, kterou představil Ing. Vlastimil Bažant na konferenci Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy v roce 2018 při přednášce Věda a duchovní vývoj. Jedná se o metodu, která posiluje v rámci léčebné péče autoregulační schopnosti klienta a nachází cestu k uzdravení. Jako celostní medicína propojuje přírodo-vědecké i duchovně-vědecké poznatky a bere v úvahu člověka jako celek. Základním prostředkem této profese je ověření léčitelských schopností a dovedností.

V Československu se využitím praktických schopností léčitelů z pověření Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy zabývala v letech 1980 až 1991 Psychoenergetická laboratoř (PEL), katedra 93 Fakulty chemického inženýrství Vysoké školy chemicko-technologické v Praze. Psychoenergetická laboratoř uskutečnila v letech 1986 až 1988 vědecký výzkum v sedmi zdravotnických zařízeních s úkolem prokázat, že jev přírodního léčitelství existuje, a zjistit podstatu tohoto jevu. Při oponentním řízení tohoto úkolu v roce 1988 na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze bylo konstatováno: „Přírodní léčitelství je reálné, podstata tohoto jevu zůstává neznáma“.

Zkoumáním praktického využití přírodního léčitelství se od roku 1991 zabývá Česká psychoenergetická společnost, se sídlem Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1 (dále jen „ČEPES“), která je v současné době pobočným spolkem Společenstva drobného podnikání, z. s.

V přírodním léčitelství existují dvě základní formy:
1. vědomé působení na základě rozumového působení;
2. spontánní, kdy léčitel působí jako prostředník. Tento způsob působení nepotřebuje k realizaci medicínské školské vzdělání – je závislý na duchovním stupni vývoje léčitele a některých jeho vlastnostech. Jedná se o projev zvláštní osobní schopnosti.

PŘÁVNÍ ÚPRAVA V ČESKU

Profese Odborný pracovník v harmonizování lidského organismu nepotřebuje zvláštní právní úpravy. Nejedná se o obsah zdravotnického vzdělávání, ani o obor zdravotnických služeb, zdravotnickou odbornost nebo zdravotnické povolání. Použité postupy nejsou zdravotnickými metodami.

Při jejím používání se uplatňuje Ústavou zaručená svoboda volby péče o zdraví včetně svobody volby léčebného postupu (metody). Profese patří mezi volná povolání, která nejsou vázaná na veřejnoprávní odbornou způsobilost. Podle Evropské klasifikace dovedností nebo kompetencí, povolání a rekvalifikací (ESCO)¹ patří Odborný pracovník v harmonizování lidského organismu přírodními prostředky mezi specialisty v oblasti tradiční a alternativní medicíny. V české Národní soustavě povolání pro účely českého trhu práce není uveden. Z hlediska podnikání se jedná o volnou ohlašovací živnost podle Živnostenského zákona. V české Národní soustavě kvalifikací také není uveden.

Ze soukromoprávního hlediska je závazek péče o zdraví založen smlouvou o péči o zdraví na základě § 2636 a násl. Občanského zákona (zák. č. 89/2012 Sb.).

PROČ POTŘEBUJEME ČINNOST LÉČITELE-PROSTŘEDNÍKA ZABEZPEČIT PROFESNÍM STANDARDEM

Protože k dosaženým poznatkům se dospělo po více jak 30ti leté práci, kdy byla objasněna podstata schopností a dovedností léčitele-prostředníka cvičením (příloha č. 1), praktickým působením na rostliny, zvířata a pod dohledem zkušeného léčitele, které vedly k získání potřebné šíře lidského vědomí a zkušeností pro tuto profesi. Pro objasnění jsme úspěšně zapojili zkušenostní poznatky starověkých učenců s poznatky zaznamenané v publikacích středoškolského profesora Karla Makoně Cesta vědomí, Krok první a Cesta vědomí, Krok další.

Připomínáme právní názor prof. Iva Telce, vedoucího katedry soukromého práva a civilního procesu Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, z roku 2016 s doporučením pro Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy k doplnění českého číselníku povolání o dvě skupiny povolání zabývajících se alternativní medicínou a tradiční medicínou, aby český číselník byl v souladu s mezinárodním číselníkem Klasifikace zaměstnání. Současně navrhoval pojmout povolání „Odborného pracovníka v harmonizování lidského organismu přírodními prostředky“ do technické normy (standardu).

Podkladem pro zpracování bylo použito dosavadního kvalifikačního a hodnotícího standardu povolání „Odborný pracovník v harmonizování lidského orga-

¹ <https://ec.europa.eu/esco/portal/home>.

nismu přírodními prostředky“ a metodiky, podle které se poskytuje léčitelská péče nemocným v ČEPES od roku 1992 až do současnosti.

ČEPES se nicméně nepodařilo zajistit autorizující orgán, který by se stal gestorem. Pouze z Ministerstva kultury bylo doporučeno řešit problematiku buď přes náboženskou společnost, nebo prostřednictvím církve, i přes to, že převážná část činnosti léčitele-prostředníka věcně spočívá na přírodních zákonech.

POUŽITÉ VÝRAZY

1. Léčitelské služby:

činnosti, které fyzické osoby nebo právnické osoby prostřednictvím fyzických osob vykonávají v oblasti péče o zdraví s cílem zlepšit nebo zachovat zdravotní stav ošetřovaného pomocí svých znalostí, schopnosti nebo jiných prostředků, které nemají vědecký základ anebo není znám. Na poskytnutí léčitelských služeb se vztahují ustanovení Občanského zákoníku, která upravují péči o zdraví.

2. Léčitelovo působení:

pravděpodobně se jedná o psychoenergetický jev, při kterém dochází k výměně informací a dosud neznámých energií za působení vědomí léčitele a nemocného, který současný stav vědeckého poznání neumí vysvětlit.

3. Léčení:

zásahy, které jsou určeny k vylepšení, udržení a podpoře zdraví, zmírňují příznaky (symptomy) nebo omezují disfunkci nebo chorobu.

4. Léčebná péče:

zákroky k zachování nebo zlepšení zdraví.

5. Zdraví:

stav úplného blaha tělesného, duševního a sociálního a nezáleží jen v tom, že není nemoci neb neduhu.¹

6. Disfunkce:

oblast těla s překážkami funkcí biomechanickými, neurologickými, svalovými, biofyzikálními nebo buněčnými, které jsou příčinou chorob.

7. Souhlas klienta:

projev svobodné vůle klienta s použitím postupu léčitele při poskytování služeb.

8. Rozšířené vědomí:

jedná se o rozšířené lidské vědomí léčitele o poznatky všeho druhu, myšlenkami, zážitky a zkušenostmi do té šíře, že je léčitel schopen vycítit na těle klienta místa s disfunkcí organismu.²

¹ Preambule Ústavy Světové zdravotnické organizace, příl. 2 vyhl. č. 189/1948 Sb., o zřízení a Ústavě Světové zdravotnické organizace a o Protokolu o Mezinárodním úřadu zdravotnictví, přijatých dne 22. července 1946 na mezinárodní zdravotnické konferenci v New Yorku.

² Výraz či pojem rozšířené vědomí použil středoškolský profesor Karel Makoň v knihách Cesta vědomí při popisu indických a čínských pojednáních o prohloubení rozumového poznání duchovními poznatky.

9. Působení:

jedná se o působení prostřednictvím rukou léčitele asi 15 cm od těla klienta. (s rostoucí zkušeností léčitele lze vzdálenost zvyšovat) Postupuje se od hlavy k nohám. Pokud léčitel vycítí v některém místě disfunkci, zůstává na tomto místě pohybem rukou a působí zde až do zmírnění nebo odstranění disfunkce. Pokud léčitel provádí pouze diagnózu, v pohybu rukou pokračuje a místa z disfunkcí zaznamenává.

POPIS PRÁCE LÉČITELE-PROSTŘEDNÍKA

Zaměření činnosti léčitele-prostředníka je harmonizování a podpora všech aspektů zdraví klienta a jeho vylepšování. Může být preventivní, léčivé anebo mírnící příznaky choroby. Může se také jednat pouze o posílení zdraví jinak zdravého člověka. Lidské bytí je dynamická funkční jednotka všech orgánů a stav zdraví má vliv na tělo, mysl i ducha, a pokud některá část mění systém, rovnováha systému bude ovlivněna, protože tělo vlastní samoregulační mechanismus a od přírody má schopnost samoléčení. Metody léčitele-prostředníka jsou využitelné klienty i v případech, kdy klient navštěvuje zdravotnická zařízení včetně nemocnic. Metody léčitele-prostředníka jsou také v pozornosti některých lékařů nebo jiných zdravotnických pracovníků. K podpoře samoléčitelových schopností mají přispívat následující kompetence, při nichž nejdůležitější je ta, která k obnově harmonie systému využívá praktických osobních schopností léčitele-prostředníka.

KOMPETENCE SLOUŽÍCÍ K PODPOŘE LÉČITELSKÉ PÉČE A ORGANIZAČNÍMU ZABEZPEČENÍ PODLE OBČANSKÉHO ZÁKONÍKU

1. Za nejdůležitější považujeme kompetence vyplývající z osobních dovedností a schopností sloužící ke zjištění disfunkcí lidského těla, především je to láska (empatie) k lidem, kdy člověk chce nezištně pomáhat nemocnému,

2. Následují kompetence komunikační ke zjištění fyzických nebo psychických příčin potíží klienta, které se uskutečňují během vstupního pohovoru. Je třeba zjistit, zda hlavní příčiny obtíží nemají svůj původ

- v zaměstnání (přetíženosti)
- v mezilidských vztazích, vztazích v rodině,
- v dlouhodobém pobytu v nevhodném prostředí (zemské podloží, nevhodné zářiče),
- v nevhodném životním stylu,
- v úrazech či jiných zdravotních potížích.

3. Protože léčitel-prostředník při vstupním pohovoru se může dovědět citlivé informace, musí zabezpečit etické a právní aspekty léčebné péče.

CHOROBOPIS, PROHLÍDKA, ZÁVĚRY

Léčitel-prostředník po svolení klienta k poskytnutí léčitelských služeb, musí brát v úvahu chorobopis klienta a jeho současné potíže. Musí umět podat verbální informace klientovi vztahující se k jeho problémům. Informace mají být písemně zaznamenány a bezpečně uloženy po celé období spolupráce s klientem (v souladu s ochranou osobních údajů) .

LÉČENÍ LÉČITELEM-PROSTŘEDNÍKEM

Základ léčby spočívá podle metodických pokynů (standardů) ve zjištění negativních biologických odchylek klienta a následně v jejich harmonizování. Působením léčitele-prostředníka dochází k jejich zmírňování nebo k odstranění. Jedná se o působení prostřednictvím rukou léčitele asi 15 cm od těla klienta (s rostoucí zkušeností léčitele lze vzdálenost zvyšovat). Postupuje se od hlavy k nohám. Pokud léčitel vycítí v některém místě disfunkci, zůstává na tomto místě pohybem rukou a působí zde až do zmírnění nebo odstranění disfunkce. Pokud léčitel provádí pouze diagnózu, v pohybu rukou pokračuje a místa s disfunkcí zaznamenává. Zásadně důležité je, aby se léčitel-prostředník zdržel „zasahování“ do působení. Nechává prostřednictvím svého těla (svých rukou) působit vesmírnou sílu, bez toho, aby do ní vstupoval svými myšlenkami, nebo se jí pokoušel „zesilovat“ přáním rychlejšího uzdravení.

Toto základní působení je doplněno radami týkajícími se nepříznivého vnějšího působení na lidský organismus (zemské podloží, stavby z nevhodného materiálu), mezilidskými vztahy, nevhodným životním stylem. Léčitel-prostředník se může spojit v léčbě s odborníkem na akupunkturu.

V zájmu nemocných lidí je účelná součinnost nebo jiná spolupráce mezi lékařem, například radiologem nebo psychosomatikem, či jiným zdravotnickým pracovníkem na jedné straně, a léčitelem-prostředníkem na straně druhé. Podobně též součinnost s duchovním poskytujícím duchovní péči nemocným lidem.

PROFESNÍ VÝVOJ

Léčitel-prostředník spadá do skupiny duchovních léčitelů, tj. těch, jejichž lidské vědomí poskytuje klientovi léčebnou péči spojenou s péčí o duševní zdraví a duchovní vývoj. Jak poznáme, že člověk se může stát léčitelem-prostředníkem? Podle jeho vlastností. Některé to umožňují, některé to znemožňují. Ty, které to umožňují, jsou ještě v rámci duchovního vývoje prohlubovány:

- především je to láska (empatie) k lidem, kdy člověk chce nezištně pomáhat nemocnému,
- nerozlišuje mezi klienty a pomáhá těm, kteří o pomoc žádají,
- využívá svého ducha jako zdroje duchovních poznatků a kontroly rozumu. (Naučit se s ním komunikovat dokázali někteří starověcí zasvěcenci prováděním dlouhých meditací, ale mohou to být i jiné prostředky vyplývající z duchovního vývoje.)

Pokud v životě člověka převládá sobectví, smyslem života je vlastnění materiálních prostředků a moc, ten se léčitelem nemůže stát.

Jestliže se zdrojovým vědomím člověk pomáhá ostatním a přispívá svojí činností k rozvoji lidstva, jeho vědomí se může propojit a stát životem věčným. Pokud člověk svým životem a duchovním vývojem dosáhne takové úrovně vědomí, že ho zdrojové vědomí přijme, stává se lidské vědomí po fyzické smrti součástí věčného života. Předpoklad k dosažení tohoto cíle spočívá v rozhodnutí člověka, že vše, co dělá, dělá pro rozvoj Věčnosti a lidského rodu. Důležité je zmínit se, že k propojení člověka na základě celkového poznání má dojít ještě za jeho života. Základním prvkem je **Zdrojové vědomí**. Zdrojové vědomí je tvořeno lidmi, kteří se význačnou měrou zasloužili o vývoj lidstva.

Zdrojové vědomí, které je věčné, vysílá uvědomovací sílu, která při průchodu lidským organismem se mění v konkrétní uvědomovací schopnosti v čase a prostoru. Tuto proměnu uskutečňuje první čakra (Muladhara). Uvědomovací síla je prostředkem zdrojového vědomí (Věčnosti), která umožňuje život člověka od narození až do fyzické smrti. Bez ní by nefungovaly tělesné orgány, člověk by nemohl myslet, pracovat, využívat svých vlastností a schopností a provádět jakoukoli činnost. Uvědomovací síla není dar, ale účelový prostředek Věčnosti. Proto by člověku nemělo dělat problém myslet, že vše co dělá, patří Věčnosti a lidskému rodu. Pokud se člověk dopustí chyby tím, že si začne přivlastňovat výsledky své práce, končí jeho život jako škola k dosažení věčného života, končí jeho duchovní vývoj.

Navrhovatelé tohoto standardu si jsou vědomi uve- deného nebezpečí pro začínajícího léčitele-prostředníka a za jeho prvořadou ochranu považují to, že ti, kteří se budou chtít stát léčiteli-prostředníky, budou mít dokončeno školské vzdělání, profesní uplatnění nebo finanční zázemí, které jim zajistí materiální zabezpečení života a nebudou muset spoléhat na odměny za léčitelskou službu.

Právo na odměnu za léčitelskou službu, by měla právnická nebo fyzická osoba uplatňovat až po prokázání, že působení léčitele-prostředníka je účinné a je ověřeno. Zpravidla k tomu může dojít až po několika letech (zpravidla do tří let) charitativní činnosti, kdy léčitel-prostředník získává potřebné duchovní vědění pro svou činnost.

K této formě povolání a vydání tohoto standardu ČEPES přistupuje na základě skutečnosti, že se dosud nepodařilo zařadit tuto činnost do Národní soustavy povolání ani do Národní soustavy kvalifikací, jelikož se doposud nezdařilo zajistit některé z ministerstev jako garanta pro tuto činnost.

Semináře k rozvoji nadání rozšířeného vědomí bude adeptům poskytovat ČEPES. Jakmile adept získá ověření schopností k působení na klienty jako léčitel-prostředník (vydáváných ČEPES), které bude potvrzeno použitím zdravotnických prostředků či pomocí jiných obecně uznávaných vědeckých metod, obdrží osvědčení.

Na závěr lze uvést informaci WHO z přelomu tohoto století o postoji WHO k alternativním způsobům léčení. WHO upozorňuje, že převážná část lidstva nemá přístup ke konvenční medicíně (není závislá na konvenční medicíně), ale jejich léčení se uskutečňuje pomocí starých osvědčených praktik, a WHO vyzvalo národní ministerstva zdravotnictví, aby tyto metody ověřila a pokud se ukáží jako efektivní, aby se snažila zařazovat je do svých národních systémů zdravotnictví. Léčení s využitím schopností léčitele-prostředníka, je jedna ze starých, tradičních, praktik, jak pomáhat lidem.

V Praze dne 11. 3. 2023
Ing. Vlastimil Bažant
předseda

ALERGIE

Alergie je onemocnění, které se stále více rozšiřuje a objevuje se jak u dospělých, tak i u dětí, a to i v nejranějším věku. Nejdříve trochu teorie. Naš organismus má obranné síly, které jsou schopny rozlišit co je vlastní a co cizí. Co je vlastně alergie. Jednoduchá definice zní – je to přemrštěná reakce na látky zevního prostředí, ke kterým se organismus dostává dotykem, vdechnutím, polknutím tuhé nebo tekuté potravy. Alergická reakce je zánět, který je závislý na T 2 lymfocytech a na jejich cytokinech, adhezních molekulách atd. Speciálním typem kontaktní alergie je aplikace látek injekční jehlou.

Jinými slovy alergie je jedna z imunitních odpovědí imunitního systému, ale bohužel jde o škodlivé tkáňové odpovědi. Při alergické reakci dochází k vyplavení některých látek jako histaminů, interleukinů, cytokinů a dalších tzv. mediátorů. Tyto mediátory se pak podílejí na poškozování organismu tím, že přispívají ke vzniku otoků, zúžení průdušek, zvyšují tvorbu hlenu, porušují činnost cév, ničí buňky a mají další pro tělo destruktivní činnost.

Alergie je složena z řeckého allos – jiný, ergie – činnost.

U toho to cizího antigenu musí organismus rozlišit, jak moc ho to ohrožuje, a to vše musí často vyřešit i během několika sekund. Celý systém je velmi složitý, komplikovaný a nejrůznějšími způsoby provázaný a hlavně naše – vědomosti jsou stále nedostatečné. Dá se říci, že imunitní systém je do určité míry inteligentní. Je-li organismus napaden, produkuje speciální ochranné látky, které vetřelce, ať má jakoukoliv podstatu, eliminují systémem antigen-protilátka.

Antigen je cizí látka, tj. útočník, kterou je naše tělo schopno rozeznat na základě její struktury jako cizí a proti níž je schopno vyrobit protilátku. Antigenem je cizorodá bílkovina, chemická sloučenina, fyzikální podnět a další.

Protilátka je odpověď našeho těla na vniknutí antigenu. A tak, má-li člověk dostatek protilátek, nemá antigen – útočník šanci. Při tvorbě protilátek neplatí, že organismus pokaždé pátrá po správné odpovědi. Odpověď zná často z minulých zkušeností a výroba protilátek je jen první zkouškou. Část své paměti zdědí, část získá při kojení a část si vytváří při boji s antigenem – vetřelcem. Proti některým antigenům získává organismus celoživotní imunitu, některé antigeny nezanechávají imunitu žádnou, často proto, že se útočník vždy změní, jako např. viry. Dalším problémem jsou bakterie obsažené ve střevech, které dělají spoustu užitečné práce pro organismus, ale pokud proniknou do krve oni sami nebo jejich toxiny, je zle. Dalším problémem je to, že organismus v důsledku přetížení nebo jiné chyby začne své tkáně považovat za cizí a začne je likvidovat – tzv. autoimunní onemocnění. Nebo se alergie začne rozšiřovat na

stále více a více podnětů, tzv. panika obraných sil, kdy z jednoduché alergie se stane rozsáhlá mnohopednětná alergie tak těžká, že organismus pak reaguje negativně skoro na vše. Tělo pak již nereaguje na jednotlivé substance, ale i na jejich příbuzné, případně na celé skupiny látek. Alergická reakce je nejčastěji otázkou několika minut nebo jen několika málo hodin – časný typ alergie. Pozdní typ alergie je, když organismus reaguje za 24 i 48 hodin. Důležitou skutečností je to, že při prvním styku s alergenem nemusí člověk alergicky reagovat. Senzibilizace může trvat i několik let. Například při chovu domácích zvířat nejčastěji ptáci, kočky. Paradoxem zůstává, že alergeny nezpůsobují potíže, potíže způsobuje reakce těla na tyto látky, tj. důsledek chybných odpovědí.

Pojmenování alergie použil v roce 1906 jako první pediatr Clemens von Piruet. První ověřený grafický záznam o alergii je z roku 3 100 před n. l. Kdy zakladatel 1. dynastie a sjednotitel Horního a Dolního Egypta faraón Meni (Menej) zemřel na bodnutí hmyzem, asi vosy. Stejnou přecitlivělostí trpěli i jeho potomci. Nemoci z přecitlivělosti znal i Hippokrates, který užíval termín eczema. Z toho plyne, že alergie není „vynález“ moderní doby. Již před dávnými lety bylo pozorováno, že některá „nachlazení“ (pylové alergie) přicházejí v době květu. Bylo také vyzorováno, že migréna souvisí s určitými jidly, že úmrtí na vosí bodnutí není způsobeno vosím jedem, ale chybnou reakcí těla.

Důvody alergie

- Organismus „zděšeně“ reaguje na svět, který se stal novým, protože na nové nemá ještě žádnou vhodnou odpověď.
- Chráníme se před vlivy počasí a povětrnostními vlivy, a proto nejsme schopni tyto vlivy využít k tréninku své imunity. Tělo reaguje na teplotní výkyvy přecitlivěle nebo naopak necitlivě. Původci nemocí pak snadněji přemůžou organismus zápasící s problémy přizpůsobení.
- Nepřiměřený stres vyvolaný rozličnými strachy, přehnaná ctízádnost, chybné sociální chování a podobné podněty obranné síly nepřetržitě ochromují.
- Špatné stravovací návyky, nevhodná strava, (veliké množství), imunitní systém přetěžují a on není schopen plnit své úkoly rychle a správně.
- Při onemocnění nedopřejeme svému tělu dostatek klidu a času k vyléčení. Léky potlačí příznaky, někdy důsledky, ale příčinu většinou neodstraní. A tak každá další infekce hromadí zbytky, které nutí obranný systém k chaotické válce na mnoha frontách bez dostatečného zázemí.
- Celý tento boj nakonec končí prohrou, alergie vzniká, případně se rozšiřuje. Působí zde také vyčerpání thymu – brzlíku, který je často dlou-

ho přetěžován a vyčerpán a pak již není schopen vzniklé chyby napravovat.

- Také cévy zanesené ve zvýšené míře usazeninami přispívají k chybám, a navíc se v nich snadněji rozmnožují patogenní organismy. Vlastní imunitní systém je vyčerpán a další systémy nemají ani sílu ani potřebné vědomosti, aby se postaraly o zdravý pořádek. A z toho pak plynou potíže od častých rým přes alergii k rakovině.
- Proto při každé alergii (i malinké) se musí organismus řádně vyléčit. Nepostačí jen se otužovat a snažit se obnovit výkonnost obranných sil! Mnohem důležitější je opětné získání schopnosti rozlišovat. Aby se organismus znovu naučil odlišovat škodlivé od neškodného, zdravé od nemocného a cizí od vlastního, to je pak vyléčení.
- Alergenem, který je častý a silný, je kravské mléko, které alergizuje nejen svými bílkovinami, ale i mléčným cukrem, ale také zbytky herbicidů, pesticidů, těžkých kovů, zbytky léků a dalšími látkami, tj. vším co se do krávy dostane a včas se nevyloučí. V potravinách je asi 3000 přísad konzervačních látek a barviv a stopy po nejrůznějších hnojivech, jejichž množství je nepřehledné. A tak začátek vzniku alergie u dítěte i dospělého jsou doušky z děcké lahvičky plné upraveným kravským mlékem. Ostatně alergie na danou potravinu je také dána tím, zda a jak často se objevuje na našem jídelníčku.
- Nejznámější a nejrozšířenější jsou pylové alergie. Výskyt se neustále zvyšuje, odhadem asi kolem 20 % populace trpí polinózou. Snižuje se věk, kdy se projeví, nyní jde již o děti předškolního věku. Zajímavé je to, že děti, které se narodily v březnu, jsou na tom nejhůře. Pylová alergie může trvat i 12 měsíců v roce. Jde o zrnka různě velká a různě těžká, čím menší, tím se snadněji dostanou do dýchacích cest. Velikost kolem 20 mikrometrů je pro alergii optimální, zrna velikosti kolem 100 mikrometrů jsou těžká a padají k zemi a mají jen lokální význam. Předpokládá se, že zrnka větší než 5 mikrometrů se již hlouběji do plic nedostanou, tj. nedostanou se do drobných průdušinek a dýchacích sklípků. Problém spočívá v tom, že stačí, když se do plic dostane jen alergizující soubor molekul. Ukazuje se, že zvyšující se koncentrací oxidu uhličitého se zvyšuje i produkce pylu u mnohých rostlin, například ambrosie (*Ambrosia artemisiifolia*).

Lehká zrna jsou větrosná, vítr je zanesou daleko i desítky km.

Těžká hmyzosná – (černý bez, řepka olejka, lípa, akát, jírovec, slunečnice, pampeliška, zlatobýl) takový dolet nemají, jde řádově o metry až desítky metrů. Často jde o léčivé rostliny, a tak sběrači bylin, kteří je i suší, si snadno vytvářejí podmínky pro alergizaci.

Povrch zrn je připraven pro překonávání nepříznivých klimatických podmínek, ale není schopen odolávat aromatickým uhlovodíkům (výfukové plyny) a takto poškozená zrna jsou velmi často nejagresivnějšími alergeny. Nejzákladnější možností alergenů je jejich zkrížená reakce neboli zkrížená alergie!!!

- mezi pyly samotnými u příbuzných rostlin, tj. shodná třída či podtřída (sourozenci, sestřence),
- mezi pyly a potravinami – reakce je dána panalergeny, ale i pouhou podobností rostlin a rostlinných potravin, z toho plyne alergie na více rostlin a větší zasažení celého organismu, zaživačeho systému i systémové poškození – OAS (orální alergický syndrom), zaživačí příznaky, kožní projevy, angioedémy až výjimečně anafylaxe a prapříčina je v pylové anamnéze.

Tato alergie je různě vyjádřená od vzácných případů až po masivní výskyt.

Klinické projevy – jde o projevy od velmi diskretních příznaků až po anafylaktický šok s postižením jednoho i více orgánů:

- kůže – až 50 % kopřivka, angioedém, chronické kopřivka angioedém, atopická dermatitida,
- trávicí systém 25 % akutní do dvou hodin (OAS), zvracení, průjemy, bolesti břicha, nadýmání, křeče a jiné,
- respirační systém je při alergii postižen v 25 %,
- kardiovaskulární systém je při alergii postižen v 10 %,
- akutní potravinová alergie vzniká asi u 20 %, chronická kolem 5 %.

OAS (orální alergický syndrom) – po požití rostlinných potravin se projeví jako různě silné škrabání v krku vedoucí k diagnostickým omylům pálení, svědění jazyka i patra, i rtů, poruchy polykání, kýchání, ucpaný nos, vyrážka kolem rtů i v obličeji, otoky kolem rtů, až vznik Quinckeho edému i anafylaktický šoku.

Pylová sezóna

Jarní alergie

Zde je převaha stromů břízovitých – bříza, olše, habr, lískovitých – líska, vrbovitých – vrba, topol, olivovníkovitých – jasan, ptačí bob, bukovitých – buk, dub.

Výskyt nejagresivnějších pylů začíná koncem března s převahou v dubnu. V květnu alergenní aktivita dřevin prudce klesá. Často se stává, že kočičky (jívky) kvetou i v únoru.

Letní alergie

Je ponejvíce travní, většinou jde o lipnicovité a obiloviny. V květnu kvete žito, pšenice, ječmen, oves, psárka, tomka, crha, lípnice. V červnu pak nastupují jilek, kostřava, pýr, meduňka, metlička,

bojínek, pohánka, chrastice, chundelka. Červenec a srpen je období květu kukuřice, rákosu, vousatky, jilku, ovsíku, crhy a další hlavně, po opakovaném kosení. V netravním provedení jde o lípu, bez černý, jitrocel.

Podzimní alergie

Od září až do října jde o hvězdčovitě – pelyněk, ambrózie, slunečnice, zlatobýl. Merlíkovité, zde se jedná hlavně o merlík, lebedu.

Projevy jsou typické

Alergická rýma, a to od lehkého posmrkávání až po těžkou vodnatou sekreci z nosu, která je často provázená zánětem spojivek, svědění, slzení, kýčání, vodnatá i hlenovitá sekrece, nosní obstrukce z otoků až zbytnělá nosní sliznice (převaha pozdních příznaků – prostaglandiny, leukotereny, proteázy, eozinofilů). Sinusitidy, angíny, zvýšená bronchiální reaktivita asi u 50 % (typ astmatu). Vyšší náchylnost k virovým infekcím, často i bakteriální superinfekce a zápal plic.

Dalším projevem alergie jsou kožní obtíže, ekzém, svědění, akutní exantémy, kopřivky, angioedém (Quincke).

Doprovodné komplikace:

- zažívací potíže-OAS-svědění a otoky rtů, jazyka, patra, poruchy polykání, bolesti v krku, exantémy v okolí úst apod., dyspeptické potíže, bolesti břicha, meteorismus, průjem,
- kardiovaskulární příznaky a celkové příznaky včetně CNS anafylaxe – vzácně jen po požití vysoce alergenní rostlinné potraviny, jde například o arašidy, celer,
- nespecifické projevy – únava, snížená soustředěnost i výkonnost až chřipkové příznaky (bolesti kloubů svalů a subfebrilie), to je způsobeno nej-různějšími mediátory vyplavujícími se do oběhu (interleukiny a jiné cytokiny) proto mají děti zhoršené studijní výsledky ke konci roku, protože pylová sezóna vrcholí, a to je hlavní příčina zhoršené výkonnosti jak fyzické, tak psychické u polyfonika, ač za to nemůže.

Geny a genetika

Gen – z řečtiny vložka, která je v DNA a určuje pořadí aminokyselin v každé bílkovině nebo pořadí ribonukleotidů v molekule kyseliny ribonukleové RNA.

Chromozomy – domov genů, mají v něm své přesné pořadí a jejich počet se různí – člověk 46, kapr 104, hrách 14, holub 80.

Geneticky upravené potraviny jsou ve své podstatě časované bomby, jejichž čas ještě nenastal.

Genetická úprava se dělá pro zvýšení výnosů, odolnosti, častější sklizeň, čili nic jiného než honba za ziskem.

Genetická manipulace rostlin má za úkol

- zvýšit odolnost proti hmyzu, proti rostlinným virům, proti chemickým postřikům herbicidy, pesticidy a podobně,
- zpomalení zrání a prodlužování skladovatelnosti,
- zvýšení výživné hodnoty bílkovin, zvýšení podílu užitečných mastných kyselin,
- snížení obsahu alergenů,
- nejčastěji je geneticky upravena sója, při její úpravě se do sóji vkládají geny z brazilského paraorechu, který je silným alergenem,
- uzeniny obsahovaly škrob ze zeleného hrášku a lidé alergičtí na hrášek pak bouřlivě reagovali,
- u brambor se vkládala genová složka z ryb pro prodloužení skladovatelnosti, pak na výrobky z brambor reagovali lidé alergičtí na ryby.

Nejagresivnější alergeny – pšenice, vejce, ryby, burské oříšky, sojové boby, mléko, sezamová semena, koryši.

Ke vzniku alergie výrazně přispívá nejen naše psychika, ale celá naše bytost v čteně vědomí i podvědomí!!!

Velice často dochází k tomu, že nějaké alergeny vnitřně odmítáme.

Například chováme nějaké domácí zvíře, ale pak začneme mít strach, že by dítě mohlo být alergické na jeho srst, a začneme toto zvíře podvědomě obviňovat případně nenávidět, ačkoliv ho jinak máme rádi. Tento rozpor se stane vlastní příčinou alergie, protože takto vzniklý rozpor je vlastně stres, který začne imunitu vyčerpávat. To platí ve zvýšené míře u žen, zejména pokud očekávají potomka. Tento psychický boj má své biochemické odezvy a ty se pak postarají o vlastní alergii u všech zúčastněných.

Kdo nechce brát na zřetel psychické příčiny, nemůže v mnoha případech, či dokonce ve většině z nich alergii vyléčit.

Alergie na sluneční záření

Kůže dostane tam, kde byla vystavena slunci červenou barvu, pak oteče, nakonec se vytvoří malé puchýřky, které svědí a když prasknou, tak mokvají.

Důvody

Slunce je „jedovatější“ v důsledku kombinace dalších faktorů jako je ozónová díra, smog a další.

Obráně síly organismu jsou oslabeny až vyčerpány, zejména po zimě, nedostatkem světla po nemoci, stresu a podobně.

Náš psychický stav nutí obranné síly k nesprávným reakcím.

Prevence alergií

- pobyt doma s čističkami vzduchu a ionizátory,
- aktivity venku provádět hlavně po dešti (nejméně při suchém a i větrném počasí),
- sprchovat, převlékat se vyčistit oděv po návratu z venku, protože pyl se nachází ve vlasech a na šatech, šaty vyluxovat,
- termín dovolené – pylová sezóna ve vyšších polohách je později,
- vysazení agresivních látek – saponáty,
- strava – vysazení, základních škodlivin – cukr a cukrářské výrobky, mléko a mléčné výrobky, maso a masné výrobky, bílá mouka, agresivní přípravu potravin jako je smažení, pečení, grilování, uzení, pražení.

Léčba

- farmakoterapie,
- imunoterapie - na alergologii,
- dietní opatření,
- lázeňská léčba,
- vhodné potravinové doplňky,
- ionizátory, pračky vzduchu, inhalátory a další,
- vhodná fytoterapie,
- akupunktura, solné jeskyně, polárka a další.

Zkřížené alergie mezi rostlinami zeleninou a ovocnými plody

Bříza – jablko, broskev, meruňka, hruška, třešeň, kiwi, švestka, lískový ořech, mrkev, celer, rajská jablčka, curry, slupka brambor, sója, jedlé kaštiny, maliny, paprika, pepř, kopr, koriandr, anýz, méně banán, mango, pomeranč, arašíd.

Bojínek luční – rajské jablčko, kiwi, pšenice, ostatní cereálie, vzácně sója, brambory, pažitka, hrášek, meloun, celer, cibule, rýže, akutní jablko i jiné ovoce, z nápojů jde o vermut.

Pelyněk – celer, mrkev, petržel, curry, anýz, koriandr, estragon, pepř, paprika, kiwi, mango,

hrášek, rajské jablčko, arašíd, slunečnicový olej, vermut, med zde je možností kontaminace i pyly.

Ambrosia – meloun, banán, jablko, hruška, celer, latex méně okurka.

Latex – banán, avokádo, meloun, kiwi, špenát, hrozinky, kaštiny, ořechy vlašské i lískové, fíky, pohanka, meruňky, rajské, kiwi, broskve.

Zkřížená alergie mezi rostlinami a živočišnými potravinami

Celer, mrkev, petržel – fenykl, anýz, pepř černý i zelený, koriandr, kopr, kerblík, Andělka, bazalka, majoránka, oregano.

Sója – burský ořech, hrách, fazole, čočka, potravinářské gummy – guar guma, tragant, guma arabská E 421, 413, 414.

Lískový ořech – ořech vlašský, pistáciový, mandle, kešu, paraořech, pekan, žito, sezam, mák.

Rajské jablčko – paprika plod i koření, kajánský pepř, lilek, brambor, kávové zrna

Hořčice – křen, ředkvička, zelí, řeřicha, tuřín, řepa, řepka olejka.

Pšenice – žito, oves, ječmen, kukuřice, vzácně rýže.

Cibule – česnek, chřest, pažitka, šalotka.

Pomeranč – citron, grep, mandarinka.

Jablko – broskev, meruňka, hruška, třešeň, kiwi, švestka, lískový ořech, mrkev, celer, rajská jablčka, curry, slupka brambor, sója, jedlé kaštiny, maliny, paprika, pepř, kopr, koriandr, anýz, méně banán, mango, pomeranč, arašíd.

Veje – drůbeží maso asi 5 %.

Kravske mléko – kozí mléko až v 50 %, mléko ovčí, buvolí, kobyly, hovězí a telecí maso kolem 10 %. Při alergii na kravske mléko nelze užívat ostatní mléka. Problémy způsobuje i nedostatek enzymu laktáza proto nedochází ke štěpení mléčného cukru, laktózy jde o tzv. potravinovou averzi.

Ostatní

Roztoči – korýši: krab, humr, kreveta, rak, měkkýši: chobotnice, sépie, ušnice, mušle, suchozemský hlemýžď.

Kočka – vepřové maso až 5 % zkřížené alergie.

Farmakologická intolerance

Neimunologický mechanismus – nealergická potravinová hypersenzitivita, jde o tzv. budivé aminy uvolňovače histaminu – čokoláda, káva, kofein, etylalkohol (vína, pivo, destiláty), jahody, vepřové maso, špenát, ananas, rajské jablčko, obiloviny, bílek vaječný.

Histamin – makrela, tuňák, sardinky, ementálský sýr, rajské jablčko, uzeniny, lilek, banán, pivo, víno.

Serotonin – banán, ananas, avokádo, fíky, rajčata, vlašské ořechy.

Tyramin – sýry, citrusové plody, pivo, kukuřice, makrela, sledí, feferonky, kyselé zelí, banány, pivo, víno, uzeniny a sojové omáčky, aromatické sýry, banány, smetana, kuřecí játra, zvěřina, některá vína. Tyramin je schopen způsobit hypertenzní krizi i spasmus (křeče) kapilár u různých orgánů.

Tryptamin – uzeniny, šunka, feferonky.

Kapsaicin – papriky.

Fenylalanin – sýry, kakao, čokoláda.

Lektiny (aglutiny, shlukovače) – luštěniny, hlavně sója.

Tartarzin – nápoje a výrobky z ovoce, cukrovinky, těstoviny, umělé tuky, potravinářská žlutá E 102.

Plísňové kontaminace – sója a sojové výrobky, kukuřice, obilí, víno, pivo, sýry, kakao.

Problémem zůstává, že obchody nabízejí potraviny, o jejichž složení se na etiketě nic neuvádí a stačí i malé množství alergizující látky a vznikne alergická reakce s možnými závažnými důsledky.

Méně známou je alergie na mořské ovoce – krevety, krabi, sěpie, chobotnice, slávky, ústřice, humři, 300 – 400 000 lidí u nás má potravinovou alergii, 0,5 % lidí je alergické na mořské živočichy.

Alergii vyvolává bílkovina paralbumin nevyskytuje se u měkkýšů, korýšů a u obratlovců.

- zkřížená alergie je mezi treskou – tuňákem – lososem – makrelou – sledí – platýzi, a potažmo mezi sladkovodními rybami,
- zkřížená alergie je mezi – korýši – měkkýši – hmyzem a roztoči, je dána bílkovinou tropomyozinem a ve výše jmenovaných je obsažena od stopového množství až do velké míry,
- alergie na roztoče může souviset s alergií na měkkýše a korýše, protože mají stejnou bílkovinu tropomyozin. V Americe to mají na svědomí švábi, kteří mají stejnou bílkovinu,
- 80% podobnost mezi tropomyozinem švábů, roztočů a krevet,
- 70% brazilských astmatiků má alergii na švába,
- 60% byla nalezena podobnost tropomyozinu mezi krevetou a mušlemi,
- 1/3 dětských alergiků na domácí prach (roztočová alergie) má přítomny alergické protilátky na hlemýždě.

Základní poučení

1. Zpracování je v rukou manufaktur, a tak v mase mořských ryb mohou být přimícháni bezobratlí (korýši měkkýši, z toho plyne skrytá alergie) tj. kdo reagoval na pokrm z mořské vody či sladké musí být příště opatrný.

2. Krabí maso je většinou treska s krabí trestí, proto je to levné.

3. Využívání rybích tuků v restauracích k přípravě salátů zeleninových a vzniklá reakce může být právě na tuk, ve kterém se předtím pekl losos.

4. Bouřlivá reakce při zdánlivě prvním kontaktu s potravinou je asi způsobena zkříženou alergií, protože již dříve jsme byli alergizováni rybí bílkovinou například rybím tukem s příměsí rybích bílkovin.

5. Alergická reakce může vzniknout pouhým dotykem, nebo vdechováním pachů z ryb.

6. Silný alergik nesmí do rybích restaurací ani vejít a již vůbec nejíst mořské ovoce, nebo ryby. Hazard je pro alergika japonská kuchyně suši a sušimi = syrové ryby, korýši a měkkýši.

7. Vitamín D a fosfor, jod a další získáme jinak, děti do tří let by neměly jíst ryby.

8. V rybách se vyskytuje histamin, a to hlavně v tuňákově, který způsobí podobnou reakci jako alergie – svědivá vyrážka, například z uzených makrel nejde o pravou alergii, ale o potravinovou nesnášenlivost, ostatní ryby se mohou jíst.

9. Alergie na rybí maso je také způsobena rybími parazity na treskovitých, sleďovitých a makrelovitých ryb.

10. Nedostatkové prvky se dají nahradit jinak.

Sliznice oční, nosní, průduškové a střevní mají velikost asi 400 m².

Pokojevé květiny

pozitiva

- vyloučení alergie na roztoče, plísně, prach - většinou se množí řízkováním a mají málo pylu
- jsou hmyzosubné, a proto mají těžký pyl
- často jsou jen zelené bez květů

negativa

- alergie na hnojivo, více plísni v půdě květináče
- prach na listech s následným rozfoukáním
- jarní jehnědy a kočičky hazard se zdravím
- řezané květiny pyl se naklepe na ruce
- sušené byliny léčivé v zimě

Léčba

- farmakoterapie
- imunoterapie na alergologii
- dietní opatření
- lázeňská léčba
- vhodné potravinové doplňky
- ionizátory, pračky vzduchu, inhalátory a další
- vhodná fototerapie
- akupunktura, solné jeskyně a další

MUDr. Jan Doležal

SLUNCE, EMISE CO₂ A VESMÍRNÉ POČASÍ

Slunce, které je největším tělesem naší soustavy, je od Země vzdáleno průměrně 180 milionů km. Poslední dobou se ukazuje, že jeho proměnlivý vliv je rozsáhlejší, než jsme si v minulosti dokázali představit, zejména na klima na Zemi. Slunce nepracuje stále stejnou intenzitou, má období zvýšené a snížené intenzity. Také velikost cyklů se střídá, jsou rozdíly v charakteristice magnetického pole. Všeobecně se ustálil názor, že průměrná perioda aktivity Slunce trvá 11 let, ale často se délka od této hodnoty mění. Objevují se náznaky, že cykly sluneční aktivity mohou být ještě delší. Velice reálná perioda by mohla být ta, která trvá 80 až 90 let. Zcela není vyloučeno, že naše hvězda pulzuje v ještě delších periodách. Možná, že v tom je příčina velkých klimatických změn, kterými prochází povrch Země.

Změny klimatu v historii

Po většinu doby existence naší planety bylo klima teplejší než dnes. Fenomén ledových dob byl spíše výjimkou. Ledová doba, která nyní probíhá, má své chladnější období (glaciály), které jsou proložené teplejšími úseky (interglaciály). Ledové doby zasahují i do třetihor a probíhají po celé čtvrtohory. Rozdíl v teplotách není nijak velký, globálně to je asi 10°C. Změna klimatu však probíhá rychle. Glaciály u nás byly studené a suché, vytvořila se studená step a tundra. Z dřevin se vyskytovaly převážně zakrslé břízy a vrby. Charakterističtí představitelé zvířat byly jeskynní medvěd, hyena a lev, mohli být pak mamuti a srstnatí nosorožci. Další druhy se dochovaly až do současnosti (sob, kůň, pižmoň, polární liška, zajíc, svišť, rosomák a lurník). V teplejších interglaciálech tu rostly smíšené a hlavně listnaté lesy podobné současným, jen bohatší o některé druhy, které dnes najdeme v jižní Evropě. Podobně zvíř byla podobná dnešní, ve starších interglaciálech tu žil i lesní slon, nosorožec, veleobr, šavlobubý tygr a dokonce až opice. Klima mohlo být až o 3°C teplejší než dnes, srážek o 70 % víc, horní hranice lesa byla o 200 – 300 m výše, než dnes. Naše pohraniční hory byly tedy (až na skalnatá místa) zcela zalesněné.

Údaje získané paleoklimatologickým výzkumem ukázaly chladné periody v historii Země a vždy otvíraly cestu k teplejším a naopak. Není však jisté, co tyto změny způsobuje. Z tohoto pohledu se jeví předpovídání klimatických změn tak obtížné. U převážné většiny odborníků panuje všeobecná shoda v tom, že změny podnebí jsou velmi rychlé, ale těžko se dá říci zda v příštích desetiletích nebo stoletích bude tepleji nebo chladněji. Momentálně se otepluje a tato změna

se přisuzuje vlivu lidskému faktoru na prostředí. Mají pravdu? Někteří vědci doporučují důkladné prostudování působení všech faktorů a získat více konkrétních faktorů. Jurij Leonov, ředitel Geologického institutu AVSoudí, zastává názor, že lidský vliv na přírodu je v tomto smyslu tak zanedbatelný, že jeho výsledky lze zařadit mezi statistické chyby. Experti donedávna přisuzovali globální oteplování skleníkovým plynům, především CO₂. Pak si někteří experti uvědomili roli vodní páry v atmosféře. Současná teorie globálního oteplování vychází z teorie, že současně s teplotami stoupají i úrovně CO₂. Je to sice zajímavá souvztažnost, ale souvztažnost ještě neznamená příčinnost. Podnebí se po většinu minulého století ochlazovalo, ale hladina CO₂ přesto stále stoupala. IPCC vypracoval na základě počítačových modelů skleníkového efektu, který vykazuje značný růst teplot, jako důsledek spalování fosilních paliv.

V současné době se v Geofyzikálním ústavu zabývají inerciálním pohybem Slunce SIM (Solar Inercial Motion). Jedná se o pohyb Slunce kolem těžiště slunečního systému, který je dán měnicím se rozložením planet. Především těch velkých. Dle Isaaka Newtona je těžiště slunečního těžiště neustále v klidu, musí se Slunce neustále vlivem neustálého proměňujícího rozložení planet neustále pohybovat v oblasti o průměru 4,3 poloměru. Tím vznikne přesná homogenní základna, vůči ní začalo být schopné studovat solární telestrickou i klimatickou proměnlivost. Je uklidňující, že se Slunce pohybuje v rámci trojlístkové dráhy vždy za 179 let. Minimum pohybu Slunce je shodné s dlouhověkými minimy ve sluneční aktivitě. V minulosti známe minima:

- Wolfovo (1270 – 1350)
- Sporerovo (1430 – 1520)
- Maunderovo (1620 – 1710)
- Daltonovo (1790 – 1840)

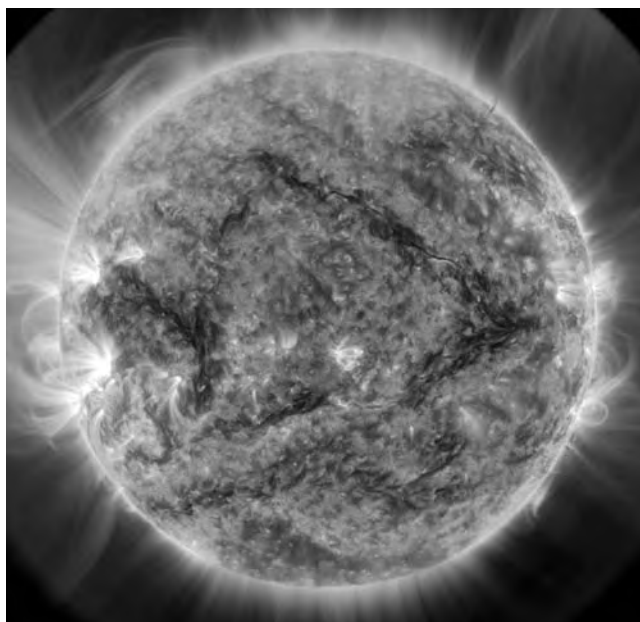
Během trojlístku jsou ST cykly stabilní, sluneční cykly mají délku 10 let, vulkanická činnost je v této době utlumená, uprostřed trojlístku je teplotní maximum. Během dlouholetého výzkumu došla naše badatelka z Geofyzikálního ústavu Charvátová k cyklu 2402 let. S tímto krokem Slunce vchází do intervalu, kdy se po dobu necelých 370 let pohybuje stále po trojlístkové dráze. Na základě toho pojmenovali vědci z NASA cyklus 2402 jako „Charvátové cykle“. Pohyb Slunce lze vypočítat do budoucnosti (nebeská mechanika) a tím otevřely a využívají předpovědní možnosti. Zatím předpovídáme na základě stejného chování jevů při stejném chování Slunce. Vlastní fyzikální zákony mechanismu nejsou pouze známy. S publikací byly značné potíže. Některé redakce vrátily článek bez recenze, že jejich čtenáře nebude zajímat, jiná sdělila, že u nich se o SIM psát nebude! Dokonce přišel posudek, že by se články o pohybu Slunce měly zakázat. Přes všechna protivenství se podařilo články o SIM a ST souvislostech publikovat ve významných světových časopisech. Vlivy Slunce, natož celého slunečního systému se neuznávají, přesto řada světových časopisů již nějaký čas úvahy o vlivu Slunce na klima publikuje. Milankovič přišel ve dvacátých letech minulého století s teorií, že výkyvy klimatu mají kosmické příčiny - změnu oběžné dráhy Země kolem Slunce s periodicitou 95 let, změna sklonu zemské osy s periodicitou 41 tisíc let a konečně precese zemské osy s periodicitou 22 tisíc let. Milankovič pomocí těchto změn vysvětlil počet a průběh glaciálů a

dokonce i další vývoj. Ale tyto změny jsou jen nepatrné a i když souhlasí s tím, co geologové zjistili o vývoji klimatu, jsou proti této teorii stále námitky. Miller z Kalifornské univerzity předpokládá, že naše planetární soustava prochází každých 100 tisíc let oblakem kosmického prachu. Jiné teoretické zdroje upozorňují na samotné cyklické změny na samotném Slunci. Mění se i složení atmosféry. Lákavé je použít k vysvětlení klimatických změn kolísání CO_2 v atmosféře. Ale i to má své problémy. Vypadá to, že dříve se zvýšily teploty a pak teprve obsah CO_2

Silné výrony na Slunci způsobují Zemi obtíže

Jak Slunce ovlivní zemské klima? Jistě ne tak jednoznačně a přímočaře podle jednoduchých představ. Ve vzdálenosti 1 astronomické jednotky (AJ = 150 mil. km) dopadá na 1 m^2 plochy kolmé k paprskům 1366 W sluneční energie v celém spektru elektromagnetického záření. Donedávna se tato hodnota považovala za neměnnou, a tak se nazývá sluneční konstantou. Teprve až satelitní měření prokázala, že v průběhu 11letého cyklu sluneční aktivity se mění přibližně o 0,1 %, tedy o $1,37 \text{ W/m}^2$. Je to průměrná hodnota vztažená na vzdálenost AJ, reálná hodnota samozřejmě závisí na míře sluneční aktivity a aktuální vzdálenosti Země na její eliptické oběžné dráze. Tato vzdálenost má mnohem větší vliv na změny hustoty energetického toku dopadajícího ze Slunce na planetu. Když je v našich končinách světa zima, jsme Slunci nejbliže a na vrchní stranu zemské atmosféry dopadá v průměru 1412 W/m^2 . Na začátku července je to jen 1321 W/m^2 . Rozdíl tedy představuje 90 W/m^2 . Kdyby sklon rotační osy byl vůči rovině ekliptiky opačný a teď bychom měli léto, bylo by nám pořádně teplo. V zimě (v červenci) pak mnohem chladněji než teď. Diskusí o tom, jestli ten malý energetický rozdíl způsobený slunečními cykly ovlivňuje globální klima nebo ne, je hodně. Je to důsledek naší snahy hledat hlavního viníka klimatických změn, které probíhají neustále. Zkusme ale připustit, že těch spolupůsobících mechanismů je mnohem více a samy jsou v čase proměnné, to znamená, že i jejich kombinací vzniká neustále se měnící situace. Každý předpovědní model, jakkoliv by byl sestaven poctivě, beze snahy dosáhnout očekávané výsledky, je velkým zjednodušením.

V posledních letech bylo zjištěno, že sluneční aktivita je dnes na hodnotách daleko nižších, než na jakých byla v předcházejícím období. Toto je jeden z hlavních argumentů profesora Abdusamatova a také australského vědce Archibalda, kteří tuto skutečnost objevili nezávisle na sobě. Zvažují existenci důležité solární konstanty, která vyjadřuje tok sluneční energie na 1 m^2 zemské plochy. Sluneční konstanta byla od začátku považována za konstantu, tedy za hodnotu, která se nemění. Když však začala být publikována data ze satelitů, zjistilo se, konstanta v nepatrném rozmezí kolísá. Pokud je totiž vyšší sluneční aktivita, tak je vyšší i sluneční konstanta a naopak. Dnes je průměr solární konstanty přibližně 1367 W/m^2 , ovšem v době zvýšené aktivity může vystoupit až na hodnotu 1372, nebo dokonce 1375 W/m^2 , a v době snížení zase klesá pod hodnotu průměru. Oba zmínění autoři odhadli solární konstanty až do roku 2050 a jednoznačně jim vychází, sluneční aktivita poletí prudce dolů. Předpokládají, že za období 1930 – 2000 byla sluneční aktivita velmi vysoká ve srovnání s dlouhodobým měřením. To znamená, že teplo, které bylo nad průměrem sluneční konstanty (3 až 5 W/m^2), se v oceánech netransfor-

movalo, ono se totiž teplo ze Slunce nejvíce rozptyluje v oceánech v rovníkovém pásmu.

Podle oficiálního varování NASA může sluneční erupce způsobit za enormní kosmické bouře devastaci na Zemi. Evropa může čelit rozsáhlým výpadkům energie a dlouhodobě zůstat bez kritické komunikace poté, kdy je jí Země zasažena. K takové bouři dochází jednou za pokolení. Až Slunce v několika letech dosáhne maximálního výkonu, mohou se po náhlé události zhroutit energetické sítě, dojde k výraznému omezení letecké dopravy, zatímco všechny elektronické přístroje, navigační zařízení a podstatné satelity se mohou stát nefunkčními. NASA ve svém varování uvedla, že sluneční superbouře může přijít jako bleskový úder a může mít katastrofální celosvětové důsledky, pokud nebudou včas učiněna preventivní opatření. Vědci věří, že může být poškozeno vše – od systémů záchranné služby přes nemocniční vybavení, bankovní systémy až po řízení letového provozu, ale také „každodenní“ běžná elektronika, jako domácí počítač a přístroje pro satelitní navigaci v automobilech. Vzhledem k naší současné velké závislosti na elektronických zařízeních citlivých na magnetickou energii, by taková bouře mohla zanechat nedozírné škody s potenciálně ničivými důsledky pro vlády. Způsobí to velmi vážné problémy po celém světě. Rozsáhlé oblasti budou bez elektřiny a opravy budou nesnadné a časově náročné. Dle Dr. Fishera z NASA, bouře způsobené Sluncem, které za nich dosáhne přes $5\,500 \text{ }^\circ\text{C}$ zažije člověk nanejvýš párkrát za život.

Ochlazování kontinentu

Bez ohledu na spor o globální oteplování, nová studie tvrdí, že se Země setrvale ochlazuje, a to již 4,5 mld. let. Naše planeta vyzařuje nejen teplo, které dostala při vzniku Sluneční soustavy, ale také energii vznikající přirozenou radioaktivitou. Při experimentech prováděných v nitru japonské hory, tým vědců vedený odborníkem na částicovou fyziku Itaruem Šimizuem zachytil a měřil geoneutrína, aby určil kolik radiačního tepla Země vyzařuje. Tedy teplo z radioaktivních prvků v zemské kůře, jako je thorium a uran. Od března 2002 do listopadu 2009 zachytili 841 neutrin. Celkem 485 neutrin z celkového počtu vzniklo v reaktorech jaderných elektráren a také z jaderného odpadu. Dal-

ších 245 neutrin pocházelo podle vědců z kosmického záření, které bombarduje molekuly v atmosféře. Tím na Zemi a její přirozenou radioaktivitu připadlo 111 geoneutrin a po očištění výsledků a kontrolních analýzách s jistotou prisoudili zemské radioaktivitě 106 neutrin. To se nezdá mnoho, ale vědci v článku pro časopis Nature Geoscience odhadují, že v souvislosti s přirozeným rozpadem U238 a Th232 projde každou sekundu každým cm^2 4,32 milionu částic. Toto nepřetržitě zemí generované teplo dosahuje kolem 20 TW. Jiné studie dříve upozornily, že jen rozpad izotopu K40, které japonské senzory nemohly zachytit, přidává ještě k tomuto teplu další 4 TW. Tato přirozená radioaktivita pak podle vědců představuje 54 % veškerého tepla vyzařovaného planetou. Japonské měření není při tom tak samoučelné. Na základě takto upřesněných měření a na nich založených odhadech se dá demodelovat, jakým tempem a intenzitou vyzařovala Země teplo v minulosti a nakonec to ovlivňovalo rychlost pohybu tektonických desek. Mimo jiné má tepelný výkon také vliv na geofyzikální procesy, jako je míra a intenzita sopečné činnosti. Tepelný výkon Země bude logicky klesat. Planeta se v současnosti ochlazuje o $100\text{ }^\circ\text{C}$ za 1 miliardu let. Z toho vyplývá, že za několik miliard let budou paprsky umírajícího Slunce dopadat na planetu s nehybnými zemskými deskami.

Naměřené hodnoty neodpovídají dosavadním modelům

Vědci stopující teplo na planetě Zemi v rámci modelování globálního klimatu se nemohou dopočítat. Předpokládané množství tepla hromaděného kvůli skleníkovým plynům podle měření neroste, ale dokonce klesá. Až polovina tepla chybí, někam se zdánlivě ztrácí. Vědce z Národního centra pro atmosférický výzkum překvapilo, že údaje z měřicích stanic umístěných na moři, na zemi, v atmosféře i ze satelitních dat navzájem nesejí. Ačkoliv satelity zaznamenávají, že skleníkové plyny zachytávají v atmosféře vzrůstající množství sluneční energie, tato energie se následně ztrácí. Měření ukazují, že oceány pohlcují méně tepla, než dříve, ačkoliv na ně připadá 90 % odraženého záření. Znamná část z 10 % zbytku pak připadá na tající světové ledovce a zbývající absorbuje již jen nepatrný podíl. Od roku 2003 neodpovídají měření modelům. Dosavadní modely předpokládaly, že 1 m^2 světového oceánu by

měly v současnosti absorbovat 1 W, ale ve skutečnosti je to dnes o více jak polovinu méně. Z toho plyne, že se vědcům ztratilo nemalé množství tepla. Přitom do roku 2003 model vyhodnocující výměnu tepla na Zemi přibližně odpovídal datům naměřenými jak satelity, tak stanicemi v moři a na souši. Z tohoto jevu se usuzuje, že měření v oceánu jsou uskutečňována v omezeném množství a většinou jen do hloubky 1 000 m. Je proto pravděpodobné že chybějící teplo začaly vstřebávat hlubiny oceánu a dosavadní modely jsou zatíženy výraznou chybou. Jak pozemský výměník tepla funguje globálně, vědcům stále uniká a teorie o průběhu oteplování často pracuje s mylnými předpoklady. Toto teplo se jednou vrátí, dohání nás dříve, nebo později, varuje přesto Kevin Trenberth, hlavní spoluautor nové studie. Podle něj je jednou z forem, jak se toto uložené teplo vrací zpět, například v El Niño v Tichomoří, který je spojen s výrazným nárůstem teplot horní vrstvy vod v Pacifiku. Masy vod ve světovém oceánu a s nimi spojené vzdušné i mořské proudy mají zásadní vliv na klima v jednotlivých oblastech světa.

Skleníkový efekt

V minulé a současné době byla a je realizována řada měření a studií emisí, které mají pozitivní vliv na vznik skleníkového efektu. Největším zjištěním je skutečnost, že vyspělé země zatížily jejich vlastními emisemi třetí svět. Rozdíly mezi přímou produkcí CO_2 daného národa a emisemi generovanými v souvislosti s výrobou zboží a služeb, které též národ spotřebovává. Například Ve Velké Británii, podle analýzy sice mezi lety 1992 až 2004 klesly emise CO_2 o 5%, avšak s výrobou zboží, které bylo v zemi spotřebováno, stouply za stejné období o 12 %. Vyspělé země exportovaly do rozvojových zemí své vlastní emise, které by vypustily, kdyby samy uspokojovaly rostoucí požadavky svých občanů v průběhu 20 let. V jistém smyslu je rozvinutý svět zodpovědný za významnou část emisí produkovaných v rozvojových zemích. Globálně, v průměru spotřebuje ročně každá lidská bytost na světě zboží a služby spojené s produkcí 1,2 tuny CO_2 , v roce 2000 to bylo pouze 1,1 t. Podle analýzy by bylo pro udržení globální úrovně oteplení do $2\text{ }^\circ\text{C}$ potřeba snížit emise o 0,3 t na hlavu do roku 2050. Pochopitelně, některé další studie požadují snížení ještě razantnější. Jak to bylo s globálním oteplováním v dávné minulosti: Pro získání vzorků ledu v Arktidě s vrtnými loděmi byly usazeniny v zemské kůře podrobeny zkoumání. Šlo přitom o náhled do posledních 55 miliónů let. Podle všeho před 50 až 55 milióny let převládaly na severním pólu teploty okolo $23\text{ }^\circ\text{C}$ a koncentrace atmosférického CO_2 byla 6x vyšší než dnes, ale to tenkrát ještě nejezdila auta. Zajímavá je také okolnost, že za 5 až 10 miliónů let po tomto subtropickém podnebí nastala celosvětová doba ledová.

Globální oteplování nabylo významu jako poselství pro lidstvo, jehož se od vědy dostane veřejnosti. Rozhodující vliv na politická rozhodnutí se týká nás všech. Umlčování nesouhlasících a nekonformních vědců již přestává být jen akademickým problémem. Jsou vydávány katastrofické předpovědi, např. z roku 1990, že se zvedne teplota o $6\text{ }^\circ\text{C}$, později se odhad upravoval, až se došlo k hodnotě, že se zvedne maximálně o $0,2\text{ }^\circ\text{C}$ do konce 21. století. Ve zprávách IPCC se pracuje s několika scénáři, využívajícími různé modely. První byl drastický, že teplota se prudce zvýší. Pak se sledoval skutečný vývoj teplot až do první třetiny prvního desetiletí 21. století, ten opravdu odpovídal

scénáři. Potom se teploty úplně rozkmitaly. Modely se pak upravily a v tomto ohledu je to stále dost živé. Co se týká spolehlivosti dat, tak konkrétních údajů je dnes k dispozici velké množství. IPPC panel však přistoupil na jednu zajímavou věc. On ve své první zprávě využívá data z asi 12 tisíc stanic, po roce 2002 ale počet stanic zredukoval na asi 5 tisíc, přičemž převážně vypadly ze souboru, které ležely od 50° severní šířky výše. To znamená, že použili data, která průměr teplot ovlivnila směrem vzhůru. Tyto argumenty jsou k dispozici a dokonce to bylo publikováno. Pokud by tedy IPPC počítal se stanicemi, které byly vyřazeny, tak by se průměr teplot držel na stejné úrovni, na jaké byly před tímto zásahem. Průměrná teplota planety by tedy nestoupla. Další věc, která je diskutabilní jsou tzv. globální průměry, které IPPC používá. Jedná se o přenos dat z místa, kde se měřilo, na místa, kde se neměřilo. Například skutečně naměřená data v Praze Klementinu se přenesou na Ruzyň. V panelu IPPC Ruzyň figuruje s daty od roku 1980, ale v Ruzyňi se skutečně měří od roku 1937. Přitom jde jen o přepočítaná data, která nemusí s místem přesně korelovat. Jde především o zohlednění regionů, jenomže tím dochází ke snížení záporných hodnot a ke zvýšení kladných. Další problém je v tom, že se do roku 2016 téměř vůbec nepočítalo s vlivem sluneční aktivity, i když ve zprávách IPPC se počítá se solární aktivitou, jako s jedním z faktorů, které klima ovlivňují. Přesto existuje řada článků, v nichž se tvrdí, že vliv sluneční aktivity je na kolísání teplot zanedbatelný. Podle některých vědců je význam emisí skleníkových plynů přeceňován. Dle matematika Jiřího Svobody, který se dlouhodobě věnuje historii klimatu, je hlavním činitelem klimatických změn Slunce. Dle současné sluneční aktivity, která je na hodnotách daleko nižších, než na jakých byla v předcházejících obdobích, směřuje klima k ochlazování.

Doba ledová

Nikdo nedokáže přesně říci, proč muselo dojít k jedné nebo více ledovým dobám za sebou. Příčiny příchodu a odchodu ledových dob nejsou dodnes jasné, ale domněnek existuje mnoho. Většina z nich je stejně nevěrohodná. V současné době favorizované vysvětlení, které lze nalézt v nejedné odborné publikaci, nachází jejich původ v eliptické oběžné dráze Země. Mění se vzdálenosti Slunce od Země a tedy i intenzita jeho záření na zemský povrch. Intenzita slunečního záření se kvůli nakloněné a komíhající zemské ose v určitých obdobích zvyšuje nebo snižuje. Zdá se, že tento výklad postačí, pokud chceme zdůvodnit proč se tvoří menší množství ledu na pólech. Nelze jim však rozumně zdůvodnit souvislou ledovou pokrývku na severní polokouli během ledových dob. Nejen britský astronom Fred Hoyle poukazoval na to, že tímto procesem vyvolané 4 % oteplení je příliš nepatrné na to, aby zapříčinilo ledovou dobu, na druhé straně vedlo ke zvýšení teploty přibližně o 1 °C v minulém století a k rapidnímu úbytku ledu na severním pólu a k roztažení ledových polí na jižním pólu v uplynulých dvou desetiletích.

V této souvislosti je třeba stejně nahlížet také na záhadu sprašového pásu, který se táhne od Francie až do Číny. I tento pás musíme považovat za okrajový nános způsobený potopou. Vznik morén a sprašového pásu lze odvodit od jedné a téže události a tou je katastrofální záplava. Vytváříme si mylný obraz, pokud posuzujeme výskyt morén a sprašového pásu

odděleně. Znázornění holé Antarktidy na mapách Piriho Reise tedy zachycuje tento kontinent ve stavu, v jakém se nacházel před potopou. Jižní pól nebyl ještě zaledněný nanejvýš před 10.000 lety. Tehdejší polární ledové čepice začaly tát s příchodem potopy a náklonem zemské osy. Arktická oblast se posunula do míst, kde se nyní nachází Sibiř a Aljaška. Mráz spojený s průběhem potopy navodil arktické klima a vyvolal tak ledovou dobu, která trvá dodnes. To znamená, že ledová doba nenastala v minulosti, ale probíhá právě teď, v naší současnosti. Dávná města a kontinentální zlomy, které dnes leží pod vodou, svědčí o tom, že hladina moří byla kdysi mnohem nižší. Proto je zcela jisté, že hladina moří před ledovou dobou (potopou) byla nejméně o 100 – 200 m níže než dnes, což uznávají i konzervativní vědci. Mořská hladina se prý posléze zvýšila na dnešní stav táním ledových čepic během poslední ledové doby.

Velkým nebezpečím pro ochlazení planety se jeví erupce sopek. Je to zatím potenciální nebezpečí. Sopečný prach z erupcí sopek nás ponechává v relativním klidu. Pokud by erupce trvala delší dobu, mohlo by být negativně ovlivněno světové klima se všemi dopady na lidské zdraví a leteckou dopravu. Především nebezpečím jsou erupce sopek na Islandu. Erupce sopky Pinatubo na Filipínách v roce 1991, což byla nejprudší exploze ve 20. století, následně způsobila ochlazení světového klima přibližně o 0,5 °C. Podobné následky měla i erupce sopky sv. Heleny v roce 1980. Rozptýlené pevné částice v aerosolu způsobily ochlazování.

V každém případě stále zůstáváme jen pozorovatelé probíhajícího vesmírného počasí. Jen ojedinele ho může lidstvo minimálně ovlivnit. Místo na Zemi jsme si nevybrali, bylo nám dáno. Musíme často snášet změny, které nám nastanou až do obětování života. Tak to bylo v minulosti a tak to bude pravděpodobně i v budoucnu.

Ing. Jan Dolejš

Zdroj Wikipedie:

Zemi hrozí oteplení o šest stupňů Celsia

Globální ochlazení nastoupí do několika let

Země se trvale ochlazuje, kontinenty ztuhnou

Sluneční erupce za enormní kosmické bouře způsobí devastaci na Zemi

Novoroční nahlédnutí do pracovního výkazu Slunce

Varování z doby ledové

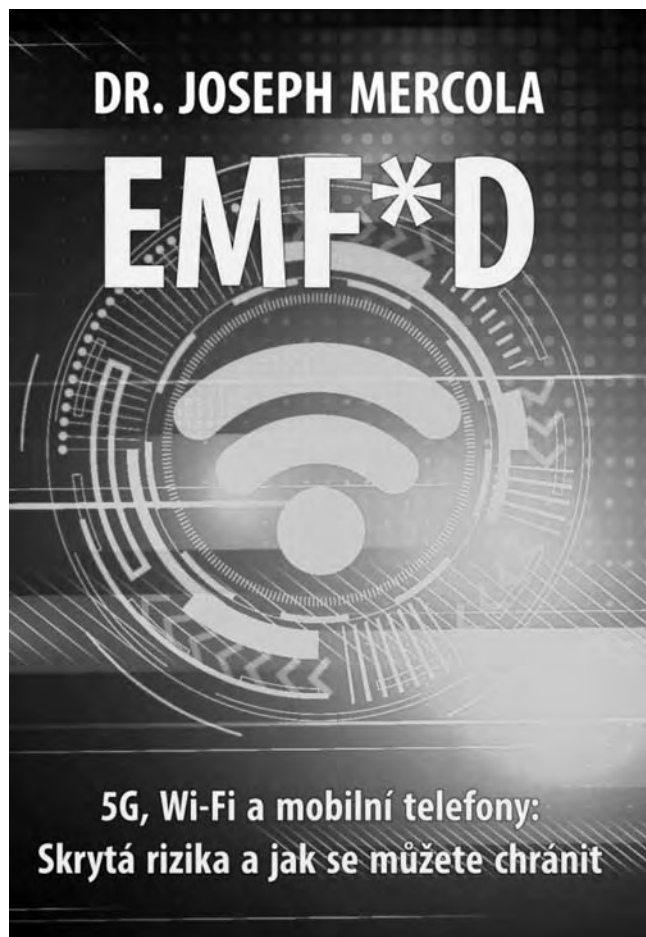
Za klimatickými změnami může být pohyb Slunce a další

ZDRAVOTNÍ POTÍŽE V DŮSLEDKU PŮSOBNÍ ELEKTROMAGNETICKÉHO POLE A IGNORANCE SZU

Česká psychoenergetická společnost (ČEPES) se zabývá především podporou zdraví, a proto i detekci škodlivých vlivů v podobě zemských rozkolísaných polí, známých od pradávna jako „geopatogenní zóny“. Nelze však opomíjet ani novodobější technická – elektromagnetická (EMP), tedy uměle vytvářená pole, která svojí vysokou proměnlivostí přetěžují a poškozují živé organismy. Jejich vlivy a přesným měřením se ČEPES nezabývá, ale já ano, a rád se podělím o další informace jak z mé mnohaleté praxe, tak i z vědeckých studií, které prokázaly neblahý vliv již mnohokrát.

Dnešní zákonné limity nás bohužel zdaleka nechrání v dostatečné míře, protože přehlíží již dávno prokázané netermické vlivy. Chrání nás až od takových intenzit, kdy dochází k tepelnému zahřívání tkání, ale ostatní trvalá a nevratná poškození (ke kterým již dochází při řádově nižších expozicích), i příslušné vědecké studie, zatím nadále Státní zdravotní ústav nepochopitelně popírá a potřebě zvýšené opatrnosti, ani rapidně stoupající nemocnosti a poškozením nevěnuje pozornost. Pacienti jsou často odesíláni v Česku rovnou na psychiatrické vyšetření, zatím co v Německu mají praktičtí lékaři již několik let metodiku pro postupy vyšetření elektropřecitlivělých a hypersenzitivních osob.

Kdo by se chtěl s problematikou působení EMP seznámit blíže, a zodpovědněji, velice doporučuji publikaci vědce Dr. Joseph Mercola: EMF*D – 5G, Wi-Fi a mobilní telefony: Skrytá rizika a jak se

můžeme chránit. Tato kniha vyšla v češtině v dubnu 2023! A také výbornou přeloženou publikaci vědce Martin Blank, PhD: Elektrosmog – vyšla v češtině v roce 2017, zařazena jako sedmá kniha v sérii „Doba jedová“. Téměř je vyprodána. Obsahuje v zadní části odkazy na desítky vědeckých studií a autor jimi napříč vysvětluje v mnoha kapitolách, k čemu přesně dochází na buněčné úrovni v živém organismu. Nemohu pochopit, že SZÚ si dovolí tolik opakovaně prokázaných vědeckých studií klidně popírat pod tlakem EU a gigantických firem s bezdrátovou datovou telekomunikací a nezáleží mu na prvním místě na lepší ochraně zdraví veřejnosti a dětí... A podobně asi pod tlakem nenasytných developerů, dovoluje stavět domy nesmyslně blízko drátům VVN! Dnešní ochranná pásma jsou naprosto nedostatečná.

Elektrická vedení vysokého napětí jsou známým zdrojem silného elektromagnetického pole (dále EMP) extrémně nízkých frekvencí (50 Hz). Dalším takovým zdrojem jsou stroje a zařízení využívající napájení na síťové napětí, která obsluhují lidé různých profesí. Patří sem i tramvaje, vlaky, ale i běžný osobní automobil, v němž naměříme díky větším proudům v obvodech vedených v palubní desce a kolem sedaček poměrně vysoké hodnoty EMP, které je nutno řadit rozhodně do těch rizikových. Běžné obvody jsou v automobilech napájeny na napětí 12 V a nebo 24 V. Problém však je s větším tokem proudů, protože vzniká silnější škodlivé EMP, působící pak prakticky v celém voze.

Alzheimerova choroba

V roce 1995 uspořádal a prováděl na Lékařské fakultě Jihokaliifornské univerzity doktor Eugene Sobel studii, která prokázala, že osobám vykonávajícím určitá povolání, v jejichž důsledku jsou pravidelně vystavovány významným dávkám EMP nízkých frekvencí, hrozí výrazně vyšší riziko rozvoje Alzheimerovy choroby. Potvrdilo se, že jedincům konkrétních profesí (především švadleny, šičky a krejčí), kteří jsou u šicích strojů často vystavováni každý den EMP o hodnotě nad 50 mG (miliGauss), hrozí trojnásobné riziko rozvoje Alzheimerovy choroby (u žen je dokonce 3,8krát riziko vyšší).¹

Alzheimerova choroba je neurodegenerativní onemocnění, které ničí neurony v našem mozku. Dosud neexistuje léčba. Vědci však mají v rukou stále více důkazů, že se riziko rozvoje této choroby výrazně zvyšuje v důsledku expozice EMP, například v blízkosti elektrického vedení v domě, na ulici, přes pozemek – v hodnotách, které ještě EU a náš SZÚ povoluje, dokonce 40krát vyšší.

Skupina švýcarských badatelů shromáždila údaje o úmrtnosti a výsledky sčítání lidu v letech 2002 – 2005 a sledovala spojitost mezi expozicí elektrického vedení vysokého napětí, které probíhá v blízkosti domácností a emituje EMP nízkých frekvencí (50 Hz u vedení fázi) a výskytem neurodegenerativních onemocnění, jako je Alzheimerova choroba. Výzkumníci dospěli k závěru, že osobám žijícím v blízkosti vedení 220 – 400 kV do 50 metrů (méně než jeden městský blok) hrozí o 24 % vyšší riziko rozvoje Alzheimerovy choroby, než jedincům, žijícím od 600 metrů dále.²

Byl zaznamenán i vztah mezi dávkou záření a biologickou odpovědí, neboť riziko rozvoje Alzheimerovy

choroby rostlo s každým dalším rokem expozice. Osobám, které žily nejméně 5 let poblíž elektrického vedení, hrozilo o více než 50 % vyšší riziko rozvoje Alzheimerovy choroby, než jaké hrozí průměrnému člověku v populaci. Lidem žijícím blízko elektrického vedení 10 let, hrozilo oproti normálu již dvojnásobné riziko. A já na mnohých místech v Praze i jinde, pokud tam vedou silové kabely teprve do transformátoru, naměřil nezdravé hodnoty magnetického pole ještě ve čtvrtém i pátém patře (často Vinohrady, Žižkov, Spořilov, a podobné lokality). Pozvali mne tam rodiny, které měly podezřele často nemocné děti s velmi špatnou imunitou. Zjevnou souvislost nelze popírat, jestliže se opakuje měsíce a roky u dalších a dalších rodin a jestliže nemocnost dětí prakticky zmizela po změně bydliště!

Zvláště zatěžující je pro menší děti kombinace ještě s blízkými vysílacími mobilních operátorů, jestliže jejich anténní segmenty jsou namířeny kolmo do blízkých oken. Jejich Hygienou předepsaná „Ochranná kostka“ zdaleka nestačí pro dostatečnou ochranu, natož prevenci pro děti nebo citlivější osoby. Zvýšený výskyt ekzémů a alergií u malých dětí, jasné a opakovaně svědčí o přetížené a poškozené imunitě. A opět jejich uzdravení po změně bydliště! Bezohlednost SZÚ trápí mnoho rodičů a dětí.

Ostatní neurodegenerativní onemocnění

Doktor Milham prostudoval historické přehledy úmrtnosti v různých regionech a všiml si odlišností v incidenci četných civilizačních chorob včetně rakoviny, kardiovaskulárních onemocnění, diabetu a sebevražd a u všech zaznamenal nárůst pojící se s počátky elektrifikace. Krom Alzheimerovy choroby se potvrdilo zvýšené riziko také Lou Gehringovy choroby, běžně známé jako amyotrofická laterální skleróza (ALS). ALS je méně běžná než Alzheimerova choroba. Postihuje na celém světě odhadem „jen“ 5,4 milionu lidí³ a způsobuje postupnou ztrátu schopností ovládat vůlí svalové pohyby těla v důsledku odumírání motorických nervů v mozku a míše.

Výsledky několika dalších studií uspořádaných a vedených v roce 1998 doktorem Davidem Savitzem ze Severokarolínské univerzity ukázaly, že na některá povolání se váže riziko rozvoje neurodegenerativních onemocnění vlivem zvýšené expozice EMP. V jedné ze studií David Savitz zjistil, že zaměstnancům elektrotechnických oborů hrozí oproti normálu 2-5 krát vyšší riziko (v závislosti na konkrétním oboru a zatížení) rozvoje ALS. Uvedl, že zvláště velké nebezpečí hrozí operátorům velinů podniků na výrobu a rozvod elektrické energie – riziko rozvoje ALS, Alzheimerovy a Parkinsonovy choroby (která také spadá do kategorie onemocnění neurodegenerativního typu) je u nich až pětinašobné.⁴ Ve druhé studii Savitz zjistil, že pracovníkům elektroenergetických závodů hrozí oproti obecné populaci dvojnásobné riziko rozvoje ALS.⁵

K podobným výsledkům studií dospěli i další vědci. Ukázalo se, že dánským pracovníkům elektrotechnických oborů hrozí rovněž dvojnásobné riziko rozvoje ALS.⁶ Na základě průzkumu zdravotních záznamů 718 221 lidí vědci zjistili, že švédským svářečům (kteří jsou vystaveni extrémně vysokým úrovním EMP, jež generuje svářecí zařízení) hrozí ve srovnání s celostátním průměrem čtyřnásobné

riziko rozvoje Alzheimerovy choroby a více než dvojnásobné riziko rozvoje ALS.⁷ Výsledky švédské studie zkoumající případy demence u 931 příslušníků starší generace rovněž potvrdily, že lidem, kteří jsou v zaměstnání vystaveni vysokým úrovním EMP, hrozí více než dvojnásobné riziko rozvoje Alzheimerovy choroby a demence.⁸

U některých povolání je riziko vlivu a působení elektrických rozvodů na první pohled zřejmé. U jiných možná překvapí. Patří sem práce na železnici. V letech 1972-2002 byla ve Švýcarsku provedena studie s 20 141 zaměstnanci švýcarských železničních drah. Ukázalo se, že strojuvůdcům hrozí oproti normálu více než trojnásobné riziko rozvoje Alzheimerovy choroby. Martin Rööslí dokázal, že s každým dalším rokem expozice se riziko rozvoje Alzheimerovy choroby a ALS výrazně zvyšuje (indikátor vztahu mezi dávkou záření EMP a biologickou odezvou).⁹

Tým zaměstnanců Národního ústavu pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci v Ohio shromáždil údaje z úmrtních listů 22 států federace za léta 1992-1998 a odhalil vztah mezi rizikem rozvoje Alzheimerovy choroby a určitými profesemi.¹⁰ Vědci zjistili, že vyšší míra rizika rozvoje Alzheimerovy choroby existuje také u pracovníků na bankovních přepážkách, leteckých mechaniků, holičů a kadeřníků. Zvláště zdůraznili, že jedincům, kteří byli denně vystavováni po dlouhou dobu EMP o frekvenci 60 Hz (frekvence elektrického vedení ve Spojených státech a většině ostatního světa, podobně u nás 50 Hz), hrozilo dle zjištění studií o 87 % větší riziko rozvoje Alzheimerovy nebo Parkinsonovy choroby.

S vědomím množících se výsledků výzkumů, které potvrdily spojitost mezi expozicí EMP extrémně nízkých frekvencí (fází) a Alzheimerovou chorobou, se doktorka Ana Garciová z univerzity ve Valencii rozhodla zveřejnit zhodnocení čtrnácti různých studií, uspořádaných v přílehlých oblastech Španělska. Dospěla k závěru, že „dostupné epidemiologické důkazy svědčí o spojitosti mezi povoláním s expozicí EMP extrémně nízkých frekvencí (fází) a rozvojem Alzheimerovy choroby.“¹¹

Nedostatek melatoninu

Dalším přesvědčivě prokázaným, i když neviditelným účinkem expozice EMP je narušení produkce melatoninu – hormonu, vyráběného mozkovou epifýzou ze serotoninu. Melatonin se podílí na regulaci cirkadiánních rytmů a pomáhá nám řídit spánek, podporuje schopnost učení se, chrání před poškozením volnými radikály a jinými formami stárnutí, podporuje klíčové funkce imunitního systému včetně schopnosti eliminovat rozvoj rakoviny. V roce 2000 již bylo k dispozici 15 různých alarmujících studií, jejichž výsledky prokázaly, že EMP extrémně nízkých frekvencí (fáze), ale i rádiových a mikrovlnných frekvencí (WI-FI), potlačuje schopnost těla produkovat melatonin.¹²

A já to mohu skutečně potvrdit pozorováním v mnoha rodinách za dlouhé roky: Potíže s usínáním a přetřhaným povrchním spánkem mají dospělí i děti tam, kde naměříme elektromagnetické pole, sahající přes polštář nebo jinou část postele. Ale toto nechce SZÚ vidět ani slyšet, proto nezbývá, pokud nám skutečně záleží na lepší ochraně a prevenci zdraví,

alespoň pro naše děti - sám se aktivně zajímat o tato rizika a eliminovat. A to je smyslem mého měření a poradenství pro lidi. Není nutné tápat a gúglit, já tu řešerši pro vás dělám již od roku 2005 a tak máme k dispozici stovky studií, které jasně prokazují a popisují škodlivé následky těchto expozic od určité úrovně, která je bohužel výrazně nižší, než před jakou nás „chrání“ EU a naše SZÚ. A nemohu o tom mlčet, jestliže ty následky opakovaně u mých klientů vidím celé dlouhé roky!

Nízkofrekvenční vlivy běžné „živé“ fáze: Konkrétně lampička blíže než metr od hlavy a těla, nebo její přívod připojený do zásuvky, nebo nabíječka na nočním stolku, její káblík k mobilu, a nebo vedení fáze ve stěně, i od souseda, vyzařování silových kabelů pod ulicí, vedení VVN na blízkých sloupech nebo dokonce na konzolách přímo kolem štítu domu. Pokud jsou ve venkovních drátech nebo kabelu větší proudy, škodlivé pole sahá v kolmici od drátu ještě i několik metrů. To lze snadno naměřit přístrojem a zjistit, kam až tato pole ještě sahají ve škodlivé a spánek a zdraví narušující míře.

Vysokofrekvenční pole z okolních vysílačů, ale především nejčastěji z Wi-Fi routeru, který je přímo v bytě a lidé jej nevypínají ani na noc, stejně tak datové přenosy v mobilu. Všechny tyto vlivy je nejlepší, pokud to je možné, eliminovat tím, že spotřebiče a zdroje datových přenosů vypneme, od vedení fází se vzdálíme. Jinou ochranu si nekoupíte, ani kdyby byla sebedražší – nespolehejte se ani na sebelákavěji popsané zázračné účinky předražených harmonizátorů. Žádný rozdíl hodnot jsem dosud u žádného typu nenaměřil – tedy popravdě u některých jsem naměřil po jejich připojení do zásuvky ještě zvýšení škodlivých hodnot, neboť jejich výrobce se nenamáhá ani s jejich uzemněním. Na smysluplnost a efekt takových dis-harmonizátorů, se mne tedy ani prosím zbytečně neptejte. To nejlepší (řešení) bývá zadarmo, a prostý selský rozum radí jasně: Co můžeš, vypínej alespoň na noc, nebo se od toho (zdroje, kabelů) vzdal. Abychom při dnešní zátěži měli jistotu i v tom, co vyzařuje z okolí a zda je to ohrožující, je nejrozumnější provést celkové nezávislé měření odpovídajícími přístroji. Více informací a různé rady najdete na www.elektrosmog-zony.cz

Kamil Pokorný,
baubiologie

Reference a studie:

1. Sobel, Eugence et al. (1995): *Occupations with exposure to electromagnetic fields: a possible risk factor for Alzheimers disease.* – *American Journal of Epidemiology*, 142(5): 515-524. doi: <http://aje.oxfordjournals.org/content/142/5/515.short>
2. Hussová, Anke et al. (2008): *Residence near power lines and mortality from neurodegenerative diseases: longitudinal study of the Swiss population.* – *American Journal of Epidemiology*, 169(2): 167-175. doi: 10.1093/aje/kwn297, <http://aje.oxfordjournals.org/content/169/2/167>. doi: 10.1093/ajekwn297
3. 2011 *Alzheimers Disease Facts and Figures*, Alzheimers Association, 2011. http://www.Alz.Org/downloads/facts_figures_2011.pdf
4. Loomis, D.A. et al. (1998): *Electrical occupations and neurodegenerative disease: analysis of U.S. mortality data.* – *Archives of Environmental Health*, 53(1): 71-74. <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/9570311>
5. Savitz, D.A. et al. (1998): *Magnetic field exposure and neurodegenerative disease mortality among electric utility workers.* – *Epidemiology*, 9(4): 398-404. <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/9647903>
6. Johansen, Christoffer – Olsen, Jorgen H. (1998): *Mortality from amyotrophic lateral sclerosis, other chronic disorders, and electric shocks among utility workers.* – *American Journal of Epidemiology*, 148(4): 362-368. <http://aje.oxfordjournals.org/content/148/4/362.short>
7. Hakansson, N. et al. (2003): *Neurodegenerative diseases in welders and other workers exposed to high levels of magnetic fields.* -*Epidemiology*, 14(4): 420-426. <http://ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/12843765>
8. Qiu, C. et al. (2004): *Occupational exposure to electromagnetic fields and risk of Alzheimers disease.* – *Epidemiology*, 15(6): 687-694. <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/15475717>
9. Rööslí, Martin et al. (2007): *Leukaemia, brain tumours and exposure to extremely low frequency magnetic fields: cohort study of Swiss railway employees.* -*Occupational and Environmental Medicine*, 24.5.2007. doi: 10.1136/oem.2006.030270
10. Park, Robert M. et al. (2005): *Potential occupational risks for neurodegenerative diseases.* – *American Journal of Industrial Medicine*, 48(1): 63-77. <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/15940722>
11. Garciová, Anna M. – Sisternas, Antonio – Hoyos, Santiago Perez (2008): *Occupational exposure to extremely low frequency electric and magnetic fields and Alzheimer disease: a meta-analysis.* – *International Journal of Epidemiology*, 37(2): 329-340. doi: 10.1093/ije/dym295
12. Cherry, Neil (2000): *EMR reduces melatonin in animals and people.* 26.7.2000. <http://www.feb.se/EMFguru/Research/emf-emr/EMR-Reduces-Melatonin.htm> Uptatum accummy nullan verate consed ea faci etuer

PRAVDA VÍRY PRÁVNÍM POHLEDEM

Slepá víra dávno nestačí. Pokročilá doba je jiná. Ve vlastním zájmu máme usilovat o přesvědčení na základě dostupného vědění o chodu světa a jeho zákonitostech. Důvod je jednoduchý, abychom se neztratili na pouti světem a sami sobě neuškodili.

Pravda Páně vítězí

Připomeňme si heslo našeho krále Jiřího z Poděbrad „Pravda Páně vítězí“ z 15. století. Devíza vyplývala z husitského pojetí přednosti Božího zákona před úradky světskými. Nalezneme ji již u M. Jana Husa. Ve světle Pravdy Páně spočívala podstata a smysl husitského právnictví. Vyznačovalo se uznáváním Vyšší, nežli církevní nebo světské, moci jako Zdroje působení světových zákonitostí. Řekli bychom, že se jednalo o poznané a vědomé uznávání Zdroje dokonalé, lidmi neovladatelné, přírodní síly a jejich účinků. Neboli o vědomé vřazení se do poznatelného působení přirozeného zákona v objektivním smyslu. Upřednostňováno bylo procesněprávní nalézání objektivní pravdy před formálními důkazy. Husitské právnictví mělo přirozenoprávní povahu, jak bychom dnes řekli. Vzpomeňme též Husova právního zástupce, doktora práv Jana z Jesenice.

Mezi české státní symboly patří vlajka prezidenta republiky obsahující nápis „Pravda vítězí“, psaný velkými písmeny na stuze. Jedná se o zesvětštělé původní královské heslo „Pravda Páně vítězí“. Původ současného znění pramení ve standardě prezidenta republiky, resp. ve velkém státním znaku Republiky československé z roku 1920.

Vnitřní stav víry

Lidská víra je vnitřním stavem. Ovlivněn je nejen vnějšími okolnostmi, jako je rodinná nebo školní výchova či tradiční prostředí, ale zejména řadou subjektivních činitelů. Začasto rázu jedinečné osobnostního. A tím pádem různorodého. Niterně stejnorodé se přitahuje, jinorodé odpuzuje. „Vrána k vráně sedá, rovná rovného si hledá.“ Proto bývá víra rozličná. Zdaleka se nejedná jen o náboženskou víru či o životní filozofii. Setkáváme se též s vírou politickou anebo s vírou v obecném smyslu zaujetí. Zaujat mohou ale být i konzument a ke všemu „vyššímu“ být otupělý. Vnitřním stavem může být i pověřivost spjatá se strachem a nevěděním.

Existuje i víra ve vědecký či jiný materialistický pokrok. Například víra, že technologizovaná, zároveň ovšem odlišněná, společnost přináší štěstí a „ráj“. Komunisté měli svou materialistickou (a protináboženskou) víru v lepší materiální svět. Věřili také v socialismus jako blaho všeho lidstva. Kázali tak v československé ústavě z roku 1960. Na chodbě brněnské právnické fakulty počátkem 90. let prosvítal již odstraněný nápis z doby vojenské akademie „Straně věřte, soudruzi!“.

Nakonec i lidojedi mají svou víru, opřenou o jimi sdílené hodnoty. Němečtí národní socialisté také

věřili svému vůdci. Věřit lze každému falešnému prorokovi. Říká se, že věříme tomu, čemu chceme věřit. Třeba volebním slibům oblíbence lidu bez jakéhokoli věcného zkoumání. Naletíme pak každé „poutové atrakci“.

Svobodně věřit lze v cokoli, i v naprostý nesmysl. Věřit můžeme libovolnému tvrzení, zvláště tehdy, jsme-li lehkověrní. Věřit lze i zjevně, již na první pohled pochybným, „konspiračním teoriím“ či poplašným zprávám z rozjitřelých myslí bez reálného podkladu. Uvěřit můžeme dokonce očividným lžím, pokud by odpovídaly našemu osobnímu zaujetí, přání či naladění. Například naši vnitřní zlobě, nesnášenlivosti až nenávisti, podezřívavosti, posměvačnosti, touze po odplatě či vystrašenosti anebo naopak povrchnímu obdivu či oblibě.

Nebezpečí fanatismu nebo zneužití moci

Nebezpečné je, dozná-li naše víra fanatické podoby. Bez ohledu na to, zda půjde o fanatismus náboženský, národní, politický či jiný, třeba chladně a pyšně vědecký. Do značné míry sem spadá i „politická hysterie“ postrádající věcnost, podléhající vnějším vlivům a podílející se na formování zlého veřejného mínění. Týká se to nejen přespříliš horlivých, anebo naopak zcela naivních, jedinců, ale i různých „bojových svazků“ lidí prostých síly vnitřní míruplnosti. Těžko lze ve fanatismu nalézt převahu dobra, pokud by v něm vůbec nějaké bylo. Spravedlnost, láska a čistota se s fanatismem míjí, i kdyby si přisvojil sebekrásnější povrchní označení či přitažlivé modly.

Jiná potíže nastává, učiníme-li si z víry mocenskou ideologii a instituci, která „nezná bratra“. Sami sebe namyšleně považujeme za „strážce pravdy“. Tím pádem je vše „jiné“ bludem, který může rozkolísat naše smýšlení anebo ohrozit naše společenské postavení. Pevně zakořeněná víra typu „klidu na práci“, vyhýbající se pohybu ducha, přináší nebezpečí ustrnutí. Stává se mrtvým dogmatem bránícím svobodě ochroměného ducha. Pohledem objektivní pravdy je rozhodné, zda víra, přesvědčení nebo poznatek souzní s Pravdou. Připomeňme si poselství Ducha pravdy a štěstí, radost a mír na pouti světem.

Důkaz víry vnějšími projevy

Jestliže obsah víry patří mezi vnitřní stavy člověka, právně se prokazuje podle vnějších okolností, pakliže by nastaly. Typicky půjde o vnější obsahová nebo i formální vyjádření vnitřní víry (vlastního nitra) slovy, ale i jinými skutky. Třeba odíváním nebo způsoby chování ve společnosti či veřejným přihlášením se k určité věrouce, projevy pevného světonázorového postoje, neokázalými skutky lásky apod. Takové vnější projevy jsou potenciálně prokazatelné. Přímou či nepřímou pak lze logicky usuzovat na stav nitra (i na obsah svědomí). Rozpoznat ale musíme faleš a licoměrnost, vše, co je jen „na oko“.

Výhrada svědomí

Právní roli to hraje zejména při vznášení výhrady svědomí bránící mi splnit právní povinnost, která má pro mě životně podstatný význam. České právo zná dva zvláštní případy výhrady svědomí. Podle branného zákona a podle zákona o zdravotních službách. I ve zbytku však půjde o ústavně (a zcela lidsky) zohlednitelnou okolnost vylučující protiprávnost činu. Děje se tak na základě právního poměrování kolidujících hodnot v duchu lidství a jedinečnosti každého člověka. Když rozum něco žádá, musí mu to svědomí dovolit.

Státem uznávanou upřímnou a pevnou výhradu neochvějněho svědomí ale musíme právně odlišit od povrchnosti, formálnosti, výmluvy či neochoty splnit právní povinnost jen tak či z nelibosti. Od výhrady svědomí musíme také oddělit pouhý odlišný názor, včetně odlišného názoru odborného. Například i vlastní kritický názor na účelnost určité právní povinnosti k ochraně veřejného zdraví. Obsah vlastního svědomí, je-li námi samými vyslyšen, zpravidla podstatnou měrou formuje náš světonázor a jeho svobodně projevy.

Procítění pravdivosti

Pravda víry bývá různě jistotná. Od prosté, „dětské“, víry přes hluboce vědomé, skálopevné, přesvědčení, které je jistotnější o vědění a někdy i o svědectví, až k osobnímu, duchovně-citovému prožití pravdy. Takové prožití je osobnostně vryto, a tím pádem poznatkově postaveno najisto. Mluvíme o živoucí jistotě neboli o duchovně-citovém poznání pravdy čili o jejím čistém vnitřním procítění bez ohledu na společenské postavení nebo vzdělání. Síla živé víry tlačí tak, až se projeví činem navenek. Nikoli „jen“ vnitřním přesvědčením ve skrytu duše.

Významnou, ne-li klíčovou, roli sehraává jemná osobní schopnost vytušení či procítění pravdivosti, ale i ryzosti cizích dobrých (ovšem i potměšile nebo jinak zlých) úmyslů. Taková schopnost lidského nitra neboli ducha může souviset se svědomím a jeho „tichým hlasem“ či mít podobné „jemné“ znaky. A to vše i díky tělesné pomoci srdeční pletně a šišinky mozkové (orgánu tzv. šestého smyslu), resp. celé širší oblasti „zadního mozku“. V takovém neochvějném poznávacím případě půjde o čistý průnik absolutní hodnoty, který prožitím zasáhne osobnostní jádro. Nikoli o tvrdošijnost, zarputilost, svéhlavost apod. vlastnosti. „Zasažen Pravdou“ byl i M. Jan Hus, a proto nemohl jinak.

Vytušení pravdy jejím niterným prožitím má povahově blízko k procítění umění. Smysl pro pravdu kráčí ruku v ruce se smyslem pro krásu umění a pro krásu přírody. Ve všech těchto případech totiž nastává oblažení ducha niterným vnímáním, například vnitřním „pohlazením“ či „zábleskem“. Dá-li se to takto říci. Někdy, nikoli však nutně, se to může pozorovatelně nebo měřitelně tělesně projevit navenek. Například slzami štěstí, zajiskřením v očích, naběhnutím „husí kůže“ či rozechvěním celého těla apod.

Podstatné je, že stát právně uznává subjektivně hodnotový význam poznání u každého člověka. Jeho míra je ovšem individuálně vyvinutá podle míry osobnostní zralosti ducha. I třeba zakrnělá nebo potlačená bezduchým právním (či jiným) formalismem, „chladným rozumářstvím,“ bez citu pro spravedlnost.

Občanský zákoník z roku 2012 konstatuje: „Každý člověk má vrozená, již samotným rozumem a citem poznatelná přirozená práva, a tudíž se považuje za osobu.“ Spojen s tím je právní pojem důvodného pocítování, ale i krutost urážející obyčejné lidské citění aj. Prostřednictvím důvodného pocítování cizí újmy jako újmy vlastní proniká láska do společensko-právního řádu. Týká se to právního poznání tzv. jiných osob blízkých.

Státní uznání hodnotového poznání se odvíjí od ústavně zaručené svobody myšlení, svobody svědomí nebo svobody náboženského vyznání a potažmo od svobody projevu včetně práva na názor, tedy i práva na vlastní světonázor a jeho hlásání. Aniž bych tím ubližoval jiným, například nactiutrhaním či podněcováním k nenávisti vůči bližním, byť by byli jinorodí.

Pravdivost tvrzení

Pravdivost skutkového tvrzení o dějích jemnohmotných až duchovních, které jsou „hrubým“ smyslům skryty, nelze rozumově ověřit. Lze na ně však – při stanovených výchozích předpokladech – s jistou mírou pravděpodobnosti logicky usuzovat podle vnějších projevů, pakliže by nastaly. Využit k tomu lze i uznávané vědecké metody zejména kvalitativního výzkumu. Do jisté míry tomu bývá podobně u měření přínosu psychoterapie ve zdravotních službách nebo u měření přínosu duchovní péče a duchovní podpory ve zdravotnických zařízeních prostřednictvím nemocničních kaplanů.

S některými jevy tohoto rázu se setkáváme v přírodním léčitelství. Nejen u církví a náboženských společností či v pastorální medicíně. Tím pádem nám tyto otázky pronikají do veřejných debat. Dotýkají se i reklam, propagací, plnění závazků a ochrany práv spotřebitelů. A proto se jimi musíme zaobírat též právně.

Francouzský matematik a fyzik Blaise Pascal v 17. století napsal, řečeno v Žilínově překladu: „Chytráci jsou lidé, kteří znají pravdu, ale zastanou se jí, jen pokud na ní mají zájem; jinak ji ponechají jejímu osudu.“

Prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.

Autor je profesorem občanského práva a vedoucím katedry soukromého práva a civilního procesu Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, mezinárodním rozhodcem a advokátem.

Původně vyšlo v Regeneraci, 2023, č. 3, str. 28 – 30

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Z televizních pořadů

Sešit 17

Ing. Jaromír Kapinus, rodák z Lázu u Moravských Budějovic, žijící dlouhá léta ve Vídni, člen České psychoenergetické společnosti v Praze, autor publikací Nadhmotný svět, Úvod do parapsychologie a Psychokinetické jevy, které věnoval této Společnosti, věnuje tuto publikaci českému čtenáři za účelem rozvíjení zájmu o psychoenergetickou vědu a o její popularizaci.

Vedení České psychoenergetické společnosti plní jeho přání.

Růžová zahrada

Maud a Gerome, dva pensionisté, mají hezkou zahradu s mnoha růžovými keři. Pěstují s láskou tuto zahradu a zvláště Maud se mezi růžovými keři ráda zdržuje. Tyto růže a jejich vůně mají na ni magický vliv. Zřejmě je Maud sensiblnější a magická schopnost růží, jak se už od pradávna o růžích předpokládá, u ní vyvolává vidiny pre-kognice, vidění do budoucna. Tyto vidiny ji však velmi zeslabují tělesně. Tak i dnes Maud dostane v růžové zahradě bolení hlavy, musí si sednout a v transu podobném stavu vidí, že jejich syn Fredy, který bydlí v St. Petersburg na Floridě, se právě chystá provést jednu velikou nepředloženost, která by ho v budoucnu mohla velmi negativně ovlivnit. Prosí svého muže, aby Fredyho ihned zavolaal a domluvil mu, aby to nedělal. Fredy je velmi překvapen, jak rodiče mohou vědět o tom, že se rozhodl na dům vzít velkou hypotéční půjčku, že to nikomu nevyprávěl. Otcí se podaří ho odvrátit od tohoto nepředloženého plánu. Po nějaké době vidí Maud na zahradě v záchvatu jasnovidectví svoji snachu, která žije daleko od nich v Minnesotě. Snacha připravuje kaši pro její malé dítě, které právě shodí na zem sklenici a ta se roztrhne na tisíc kusů, z nichž mnohé napadají do talíře s připravenou kaší, což matka nevidí. Zamíchá kaši, aby vychladla, a chystá se dítě nakrmit. Maud zavolala muže, aby snachu od jejího úmyslu ihned odvrátil. Muž stačí to stihnout telefonem v posledním okamžiku, když už snacha se chystala dítěti dát lžící této kaše plnou drobných skleněných střepein. Teprve nyní to snacha vidí a pozná, v jakém nebezpečí se dítě nacházelo.

Později chce muž, aby se Maud podrobila lékařskému vyšetření, poněvadž vidiny u ní způsobují zhoršování tělesného stavu. Lékař ji prohlédne a říká, že růže na její zdraví vykonávají negativní vliv, když vidiny dostává jen v blízkosti růží. Muž se tedy rozhodne růžové keře odstranit. Vykope keře s hlínou v době, když Maud leží na posteli a zotavuje se z dosavadní slabosti. Slyší telefon, hlásí se syn Fredy a děkuje otcí mnohokrát za

jeho radu tehdy a říká, že ho otec zachránil před úplným finančním zruinováním, na což by býval patrně musel celý život doplácet. Otec je nyní v těžkém dilema, zda má růžové keře opět zasadit do záhonů, nebo zajistit, aby se žena zotavila ze zeslabujících jasnovidectvých vidin.

Co způsobuje toto magické vyzařování z růží? O tom jsou jenom dohady. Podle názorů vědců přijímají všechny hmotné předměty živé i neživé přírody záření nepatrných hmotných částic z univerza. Toto záření přicházející na zemi s velkou rychlostí v podobě energie vlnivých polí, udržuje život na zemi a nasycuje živou i neživou přírodu na zemi. Interakcí s nepatrnými hmotnými částicemi živé i neživé hmoty se po vzájemném působení částic tato energie vyzařuje do okolí. Citlivé osoby mohou toto záření svým mozkiem zachytit a vnímat. Záření, které vydávají růže, může, jak už bylo zmíněno, působit „magicky“ v tom smyslu, že vyvolává u citlivých lidí paranormální schopnosti, po interakci korpuskulí záření s nepatrnými hmotnými částicemi mentální energie v mozku člověka. Jak i bylo v našem případě „po bolestech hlavy“ vyvoláno jasnovidectví u Maud.

Smrtící „ochránce“

Tento skutečný případ byl vysílán v prosinci 1998 v televizní serii Poltergeist.

David, 16letý indiánský chlapec, se s matkou přestěhoval z indiánského rezervátu z Mexika. Chlapci, podle sdělení matky, ve velmi útlém věku zachránil život indiánský šaman, o němž se říkalo, že má spojení s ďáblem. V tomto článku se dostáváme opět k rozšiřování negativní energie, energie zla a k neblahé působnosti zlých duchů zemřelých osob, které se vyznačovaly silnou negativní energií. Vzhledem k nemožnosti negativních energií, které nemohou dosáhnout pro jejich nižší dimenzionalitu vyšších sfér univerza a jsou tak „odsouzeny“ k pobytu v nižších sférách a odblokovány od pozitivních energií, je jejich zájmem rozšiřování zla jako negativní energie. Jejich snahou je posednout negativním duševnem jejich astrálních těl žijící lidi a odtlačit jejich vlastní astrální těla a tím i duševna. Indiánský chlapec David má problémy ve škole, přejde tedy do jiné školy, ale i zde ho rváči školy bijí a pronásledují kvůli jeho původu. Při jedné rvačce ztratil v okolí školy svůj amulet „Phonix“ který mu daroval jeho otec jako dar od šamana, který ho léčil. Ředitel školy ho vezme do své úřadovny a domlouvá mu naléhavě, že vyvolává rvačky, že je pro školu problémem a škola se ho bude muset zbavit. David říká, že za nic nemůže, že rvačky sám nevyvolává a že rváči ze školy ho pronásledují, ale ředitel je neúprosný, chce se indiánského chlapce zbavit. Náhle se objeví nad ním tmavý stín velkého indiána, smrtícího „ochránce“ Davida. Stín se

změní na zjevení silného, velkého indiána, zjevení se materializuje, uchopí ředitele školy a mrští jím uzavřeným oknem ven. Ředitel zůstane ležet na trávníku zahrady. Přijdou policisté a chlapce odvedou do vězení. Ředitel se později ze zranění uzdraví, ale David zůstane ve vězení. Dozorce věznic chlapci nadává a týrá ho. A opět se objeví tento tmavý stín, zjevení velkého indiána, které se materializuje a zabije dozorce vězňů tím, že jím obrovskou silou mrští proti stěně a zardousí ho. David nemůže být za vraždu zodpovědný vzhledem k jeho slabší konstrukci a zcela chybějícím otiskům prstů na mrtvém dozorci.

Mezitím se ujali této záležitosti parapsychologové. Dr. Rachel Corriganová hovoří s matkou Davida a ta jí prozradí, že otec tehdy, když byl David jako malé dítě velmi nemocný, přivedl indiánského šamana. Tento šaman mohl jen posílit nemocné dítě, ale nemohl ho sám uzdravit. Otec ve své zoufalosti, když šaman přivolal na pomoc zlého ducha, přislíbil tomuto svoji duši, když zlý duch uzdraví jeho syna a bude ho v budoucnu ochraňovat. Zlý duch nyní v úloze ochránce malého Davida chlapce pomocí své silné energie uzdravil a byl chlapci dále průvodcem a „ochránce“. Když bylo chlapci 9 let, zemřel za záhadných okolností jeho otec. Skupina parapsychologů složí kauci na propuštění Davida z vězení. Za protislužbu musí David, který je mezitím vyloučen ze školy, být parapsychologům k dispozici při laboratorních zkouškách v jejich středisku. David odchází z vězení, jde k matce a říká jí, že musí jít ještě ke škole hledat jeho ztracený amulet „Phonix“. Najde ho a odchází pryč, když je objeven skupinou rváčů ze školy, kteří ho napadnou a chtějí ho zase bít. Nad Davidem se objeví jeho „ochránce“, zlý duch velkého indiána, materializovaný a obrovskou silou odmrští útočníky a zraní je. Parapsychologové, kteří mezitím Davida hledají, ho najdou u školy a vezmou ho i s matkou do střediska parapsychologie a seznámí s Nickem a Derekem. Dostali už před tím videozáznam kamery z místnosti věznic, kde byl filmován David týraný dozorcem a kde byl dozorce fantomem ochránce zabit. Alexandra a Rachel se v laboratoři, kde je David elektrodami připojen na encephalograf, snaží marně rozluštit křivku encephalogramu, která ukazuje dvě zcela různé základní frekvence mozkových vln. Derek Rain je přesvědčen, že zjevení fantomu smrtícího ochránce způsobuje David sám svou vůlí. Není si však jistý a vyhledá proto pomoc svého přítele, starého indiánského šamana, který žije v ústraní se svou sbírkou amuletů. Oba se posadí u krbu a starý šaman kouří dýmku s bylinami podporujícími trans a předá zapálenou dýmku také Derekovi. Dýmem jsou oba přivedeni do transu. Derek se ptá na radu a starý indiánský šaman mu říká, že v chlapci vidí dvě duše, jednu mírnou a jednu jeho zlého ochránce. Patrně viděl starý šaman v transu astrální těla obou duševen v těle

chlapce. Regresí jde šaman ve svých vidinách nazpět do minulosti a vidí, že malý chlapec David dostal cizí duševno prostřednictvím zlého šamana a toto duševno zlého ochránce, že ho částečně posedlo a nechalo mu jeho vlastní duševno. Toto zlé duševno však že jen čeká na příležitost, aby chlapce úplně posedlo a odehlo mírné astrální tělo s duševnem chlapce. Derek se ho ptá jak je možno toto zlé duševno z těla chlapce odstranit a jeho starý přítel mu říká, že po úplném posednutí chlapce zlým duchem zachrání chlapce jen jeho smrt. Po smrti chlapce ho toto zlé astrální tělo ihned opustí. Říká Derekovi, že chlapec je 16ti letý a že na rituál vyhánění zlého ducha už je pozdě. Zlý duch povede chlapce po celý jeho život, až se mu podaří přivodit chlapcovu smrt.

David má paranormální vidění. Vidí sebe jako malé dítě. Vidí jak ten zlý duch, kterému otec přislíbil svou duši, jestliže Davida uzdraví a bude nadále jeho ochránce, pronásleduje a zabije jeho otce. Říká o tomto vidění parapsychologům. Derek, který se už vrátil od svého přítele, starého šamana a je seznámen se stavem věci, říká Davidovi, že musí zlého ducha od sebe odmítnout, jinak že zlý duch ho posedne a bude ho tak dlouho pronásledovat, až ho zabije. David je velmi vylekaný a chce vyběhnout ven, aby zlému „ochránce“ unikl. Stínový zlý duch se opět materializuje, napadne Alexandru a rdousí ji. Potom se obrátí proti Nickovi, který jí přišel na pomoc. Derek volá Davidovi, aby to nedopustil, aby zlého ducha odmítl, aby mu řekl, že je zlým duchem a nikoliv jeho ochránce, aby odešel a stal se vlkem. David tato slova ve velkém strachu opakuje a jeho rozhodnutí zbavit se zlého „ochránce“ nabývá na síle. Fantom zlého ducha je zmaten tímto odmítáním Davida, prostoupí nyní tělo Davida a vytlačí jeho mírné astrální tělo a aby zajistil, že zlé astrální tělo zůstane v Davidovi v okamžiku jeho smrti, rdousí Davida a bezvědomého ho vhodí do bazénu, kde ten zůstane na dně ležet. Derek s Nickem skočí do vody a vytáhnou Davida z vody. Položí ho na okraj bazénu a Nick se chystá ihned provést umělé dýchání a oživovací pokusy. Derek ho však zadrží a zabrání mu v tom. Derek Rain se svými paranormálními schopnostmi chce zabránit tomu, aby astrální tělo zlého ducha si našlo další oběť a osedlalo Nicka. Po chvíli vidí tmavý stín astrálního těla zlého ducha, jak pozvolna opouští mrtvé materiální tělo jeho oběti a mizí do záhrobní. Nyní dal Derek ihned parapsychologům pokyn k oživování klinicky mrtvého Davida. Vlastní astrální tělo Davida, které bylo vytlačeno astrálním tělem zlého ducha a které dosud neztratilo energetické spojení s materiálním tělem, se zase vrátilo do materiálního těla Davida a parapsychologům se potom podařilo chlapce přivést k životu.

Tím se také pravděpodobně vyřešila i otázka smrtící „ochrany“ zlého ducha, či nového posednutí zlým duchem a David, nyní již bez paranormálních schopností, mohl žít se svým mírným

ným duševně klidným životem. Jak vysvětlit otázku dvojí frekvence vlnění na encephalogramu Davida? Vědci zjistili až 32 různých vývodů vlnění mozku na encephalogramu člověka, z čehož jen vlny alfa až delta se podařilo určit. Je však možné, že duševno astrálního těla zlého ducha způsobovalo svým ovlivňováním mozku Davida vlastní záření, vycházející v podobě vlnění z mozku Davida ven. To co Derekovi oznámil v transu jeho starý indiánský přítel, že duševno zlého ducha odejde z materiálního těla posedlého Davida až po jeho smrti, se zde uskutečnilo. Odešlo ve stavu klinické smrti materiálního těla posedlého.

Tatínku přijedeš?

Je červen 1972, letiště Bangkok v Thajsku. Na letišti stojí letadlo připravené k odletu do Hongkongu. 71 pasažérů různých národností je připraveno k odletu. Mezi nimi mladá hezká žena Somwang se sedmiletým děvčetem z Thajska. Dítě drží v náručí velkou panu a ohlíží se stále po otci, poručíku Somchaiovi, členu letištní policie. Otec jí a její průvodkyní, jeho milence, vybral místo v letadle u okna nad křídelní plochou. Jeho dcera letí k matce do Hongkongu, kde matka s dcerou sama žije a dcera po rozvodu rodičů občas otce v Bangkoku navštíví. Poručík Somchai je tvrdý a bezohledný muž, který se rozhodl dceru a milenkou, na něž uzavřel vysoké životní pojistky, obětovat jeho sobeckým zájmům, předává jeho milence uzavřený dámský kufřík s načasovanou bombou. Říká jí, že jeho bývalá žena tento kufřík s dámskými utensiliemi u něho zapomněla, a že ona sama má klíč od kufříku. Jeho dcera, která občas trpí záchvaty padoucnice a patrně z tohoto důvodu je sensibilní, se neustále otce ptá, zda jí má rád, zda přijede za ní. Nemůže se od otce odloučit, jako by tušila že tato cesta letadlem je její poslední. Poručík Somchai se snažil již dříve pro doprovod své dcery v letadle sehnat ženu z řad prostitutek, sliboval jim velkou částku peněz, ale tyto ženy věděly, že je neustále bez peněz a byly proto nedůvěřivé k jeho lákavé nabídce. Až mladá žena Somchai, jeho milenkou, se nechala k doprovodu přemluvit. Obě ženy vstoupí s cestujícími do letadla a usadí se na jim určených místech u okna. Poručík Somchai stojí v letištní budově a s obavami čeká na odlet letadla. Je už netrpělivý, poněvadž načasoval bombu v kufříku na dobu, kdy letadlo bude nad mořem, aby po letadle nezbyla ani stopa. Proč ale toto letadlo už neodlétá, když už dávno překročilo dobu odletu? Konečně se letadlo vznese do vzduchu a poručík Somchai se strachem, že letadlo se zřítí nad pevninou, odjíždí domů. Večer slyší ve zprávách, že letadlo Conwai 880 se zřítílo po explozi na palubě nad jižním Vietnamem a při katastrofě zahynulo 70 lidí.

Kolem desáté hodiny slyší zvonek u dveří a do dveří vchází Somwang s jeho malou dcerou, šťastné že nejsou mezi mrtvými pasažéry letadla. Somchai je šokován touto novou situací. Jak se mohlo stát, že jeho plán nevyšel? Jeho milenkou mu vypráví: „Malá dívka, jeho dcera, nechtěla za žádnou cenu vstoupit do letadla, nařikala neustále, že chce k otci nazpět. Přes její velký odpor jsem ji usadila na určeném sedadle u okna. Žalostný nářek dcery však byl stále hlasitější. Potom dostala záchvat padoucnice a z úst jí vycházela pěna. Tím se prodloužil odlet letadla.“ Somwang pak na doporučení kapitána dítě odnesla ven z letadla a ve spěchu zapomněla na sedadle panenku a malý kufřík pro matku. Vzala dítě k letištnímu lékaři a ten potvrdil záchvat padoucnice. Nato teprve letadlo odletělo bez nich. Poručík Somchai se dívá pln nenávisti na jeho dceru, že její záchvat padoucnice zmařil jeho plány. Příští den se dostaví na místo zřícení specialisté z Hongkongu a zjistí, že letadlo se zřítílo po explozi bomby v kufříku na sedadle u okna nad křídelní plochou. Podle místa, kde kufřík ležel a podle střepeň kufříku po explozi bomby zjistili jméno teroristy po spolupráci s úřady v Bangkoku. Poručík Somchai je po zrušení životních pojistek zatčen a odsouzen k smrti zastřelením. Poněvadž buddhismus v Thajsku zakazuje zastřelení osob, umístili Somchaie do malého stanu, kde zvenku nakreslili kříž ve výši jeho srdce. Pět projektilů zasáhlo přesně jejich cíl.

Jak vysvětlit zázračné uniknutí smrti těchto dvou žen? Malá dcera poručíka Somchaie byla zřejmě mimosmyslově nadané dítě. Vnímala pomocí telepatie a záření aury otce jeho vražedné úmysly. Proto se před odletem tak upínala na otce a nechtěla bez něho odletět, jako by věděla, že ji otec posílá na smrt. Nikdy před tím neměla strach z létání a nedostala v letadle záchvat padoucnice. Její strach před katastrofou, kterou pravděpodobně také prekognitivně vnímala, vyvolal u ní záchvat epilepsie se všemi příznaky. Tímto záchvatem epilepsie, vyvolaným zřejmě jejím podvědomím, zabránila tomu, aby byla nadále ponechána na palubě letadla. Nechce se nám věřit tomu, že negativní energie ovládla duševno poručíka Somchaie tou měrou, že riskoval smrt vlastní dcery a dalších sedmdesáti cestujících mimo posádky letadla, jen proto, aby dostal od pojišťoven hodně peněz za životní pojistky. Musíme si však uvědomit, že negativní energie v podobě negativních myšlenek tvoří více než tři čtvrtiny myšlenek kolem nás, nehledě na obrovské množství negativních duševně astrálních těl zemřelých v prostoru nám podstatně bližším než jsou pozitivní energie. A tak patrně bude mít duševno tohoto popraveného vraha Somchaie „čestné“ místo mezi zlými duchy v záhrobní (hyperprostoru) kolem nás.

Muž který ráno zemřel

Tento případ se odehrál 18. srpna 1945. Válka skončila a tisíce vojáků bylo demobilizováno. Mezi nimi byl i colonel James Primose z Richmondu v Anglii po pěti letech služby na dálném východě u Royal Air Force v Manile. Při koktailové party se před odletem do Anglie baví s piloty Air Force. Za jeho zády vypráví zcela slyšitelně jeho přítel, major Leggins o smrti colonela Primose, který zahynul dnes ráno při zřícení letadla nad čínským pobřežím. Všichni litují známého colonela Primose. Tento se obrátí tváří v tvář k majoru Legginsovi a ptá se ho, jak je to s tímto kanadským žertíkem. Major Leggins zbledne a zavravorá. Primos ho uklidňuje a říká, že ve válce je to časté, že lidé začínají halucinovat. Leggins pomalu přichází k sobě a říká svému příteli, že ho ve snu jasně viděl se zřítit s letadlem. Že v noci měl zcela jasný sen, ve kterém zcela zřetelně viděl zřícení jeho letadla. Vypráví Primosovi všechny detaily tohoto snu. Letadlo typu Dakota, kde byly kromě posádky ještě Primos a jedna žena, oba v uniformě a ještě jeden muž v civilu. Letadlo se zřítilo nad pobřežím a vzňalo se. Nikdo katastrofu nepřežil.

Ráno volá služba colonela Primose k telefonu. Velitel mu říká, že dnes musí ještě služebně letět do Šanghaje a prosí ho, aby vzal s sebou válečného zpravodaje a vojenskou lékařku. Colonel mu to slíbí. Letadlo, které ho má do Šanghaje přivést, je typu Dakota. Colonel si s hrůzou uvědomuje, že vidění majora Legginse se začíná vyplňovat. Nyní jsou na palubě všichni v počtu přesně podle vidění Legginse. Večer při letu nad čínským mořem je po klidném letu náhle překvapí tornádo. Pilot se mu snaží vyhnout a letět podle čínského pobřeží nad mořem. Dakota bloudí už 4 hodiny nad mořem. Pilot říká pasažérům, aby šli do zadního prostoru letadla a připoutali se, že už má málo pohonné hmoty a že musí na pevnině nouzově přistát. Colonel si říká: „K čemu to, podle předpovědi katastrofu tohoto letadla stejně nikdo nepřežije.“ Na zádi letadla se ukryl černý pasažér, mladý Ind, který se strachem třese. Colonel si vzpomene na předpověď Legginse, že v letadle byli jen mimo posádky dva mužové a nyní jsou to tři. Souhlasí tato předpověď? Mezitím se pilotovi podaří na pevnině čínského pobřeží nouzově přistát, přičemž letadlo tvrdě narazí na kamenitou půdu. Pilot je tímto nárazem těžce zraněn a pasažéři leží v šoku na zemi. Jediný colonel Primos se udržuje při jasném vědomí a poroučí všem ihned opustit letadlo, že hrozí nebezpečí exploze. Stačí ještě vytáhnout zraněného a bezvědomého pilota z jeho sedadla. Všem se podaří rychle opustit letadlo a vzdálit se od něho natolik, že je právě následující exploze letadla už neohrozila na životě.

Co říci ještě k vidění majora Legginse? Major Leggins přijal ve snu prekognitivní vidinu události, která se stala o půl druhého dne později. Dá se předpokládat, že mnozí letci ve válce, na základě mnoha nebezpečí života během jejich leteckých

zásahů získali paranormální schopnosti, jako v našem případě byla schopnost prekognice, vidění do budoucna, u majora Legginse. Poněvadž předpověď události z budoucna je tím přesnější, čím více se blíží doba nástupu události, byla také zde předpověď Legginse poměrně přesná. Až na toho třetího pasažéra v počtu mužů mimo posádku. Tedy i malá chyba v předpovědi katastrofy. Můžeme k této katastrofě letadla však s určitostí říci, že jenom doslovná znalost předpovědi katastrofy pomohla colonelu Primosemu zachránit rychlým opuštěním letadla životy všech pasažérů i zraněného pilota. Exploze letadla a následující vzplanutí letadla by byla určitě zahubila životy všech lidí v letadle. Doslovná znalost předpovědi katastrofy udržovala nyní již sensiblního colonela Primose při plném vědomí a v nadlidské aktivitě. Nebo to byl ten slepý pasažér, mladý ustrašený Ind, který colonela udržoval ve víře, že předpověď smrti v troskách letadla nemůže být vzhledem k jinému počtu pasažérů správná a tím ho živil v naději na záchranu v poslední chvíli?

Dá se s jistotou říci že prekognice události z budoucna, pokud je pravá, je nezměnitelná. Nepomohou žádná varování jasnovidců a proroků před nástupem události, předpověděná událost zasáhne určitě, třeba i oklikou. Případy pravé prekognice se však vyskytují, i když jasnovidce varuje před nástupem události. V případech, že po zveřejnění proroctví se lidé mohli vyhnout nástupu události, nešlo o pravou prekognici. Pravá prekognice byla také předpověď Jane Dixonové, týkající se atentátu na prezidenta Kennedyho. Tato předpověď byla tiskem a rozhlasem zveřejněna poměrně dlouho před atentátem. Byl snad vrah touto předpovědí podnícen k vraždě? Kdo je potom vrahem, prorok nebo vrah? Zdá se, že člověk se musí před vidinami nejdříve namodulovat na frekvenci nepatrných hmotných partikulí z univerza, přinášejících energetické záznamy události z budoucnosti. Colonel Primose zřejmě ve stavu zvýšené sensibility vlivem předpovědi jeho smrti, nemohl předpověděné události zabránit. To však co všem zachránilo život bylo jeho okamžité a rozhodné reagování s pevným úmyslem zabránit hrozící katastrofě, kterou znal z vidění jeho přítele majora Legginse. K tomuto byl schopen ve stavu sensibility a vědomí nástupu a dopadu tragedie. Jsou to tedy někdy jen zlomky času, které osud ponechává člověku k samostatnému rozhodování v okamžicích hrozící smrti.

Vedení České psychoenergetické společnosti upozorňuje čtenáře na možnost zakoupení publikace Psychokinetické jevy, ve které autor Ing. Jaromír Kapinus vysvětluje řadu těchto newěřitelných příběhů. Nejlépe je vyřizovat tento požadavek pomocí mailové adresy ceps@cepes.cz.

MÍSTO, KTERÉ ASI PŘINÁŠÍ SMRT

Nedávno se mi dostal do rukou novinový článek s názvem „Hledal Američan v lese u Plachtína poklad?“ I když článek už vyšel na začátku devadesátých let, tak mne zaujal. V článku se píše, že v lesním prostoru obce Plachtín byla nalezena mrtvola amerického hledače pokladů.

Hledal Američan v lese u Plachtína poklad?

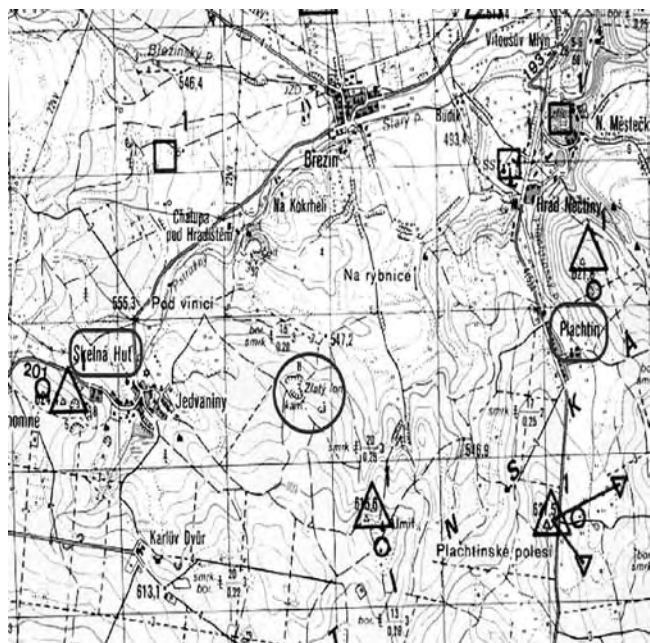
Stopa končí ve Slovanu

PLACHTÍN (pa) — Jak jsme již naše čtenáře informovali, byla v prvních květnových dnech nalezena v lesním porostu katastru obce Plachtín mrtvola muže. Podle osobních dokladů, které měl dotyčný u sebe, se jednalo o 43letého amerického státního příslušníka ze státu Illinois, pobývajícím v ČR od října loňského roku.

V důsledku značného rozkladu těla nebylo možné identifikovat mrtvého podle vzhledu. Proto se pracovníci Okresního úřadu vyšetřování Píseň-sever o brátli na Interpol, aby se podle zubních částí totožnost potvrdila. V průběhu vyšetřování vyšly nejnové skutečnosti. Z věrejší informace tiskové mluvčí policie Píseň-sever npor František Pachla vyplývá, že soudní písmo sice neukázalo cizí zavinění, ale stále chybí objasnit, jakým způsobem se na poslední místo svého života Američan dostal. Nepostedy byl spatřen v prosinci v hotelu Slovan v Píseň s ryčem Od tohoto okamžiku již nemají policisté žádnou stopu.

V této souvislosti nejsou bez zajímavosti některé údaje jako lékař medicíny o svoje zdraví dotyčný pečoval — což potvrdila i písmo. Byl silně nábožensky založený, sa motář, nestýkal se s muži ani ženami. Podle neoficiální zprávy měl prý hledat v píseňských lokalitách údajný poklad.

Ze zajímavosti jsem si na internetu našel, kde se obec Plachtín nalézá a doslova mi to vyrazilo dech.

Na přiložené mapce je vlevo Skelná Huť a vpravo je Plachtín. Ve středu v červeném kroužku se nalézá velmi záhadné místo. V časopisech „Magazín 2000“ jsou o něm dva články. První napsal Jan Tůma s názvem: „Přišli dříve než Keltové. Megalitické město plné otazníků“. Druhý napsal Zdeněk Procházka a má název „Přišli později než Keltové a mimozemšťané“. V nich se odborníci dohadují jak místo v kroužku, které je na některé mapě označené jako „Zlatý lom“ vzniklo. Nejsem odborník a tak nevím, kdo má pravdu.

Do toho prostoru jsem se dostal díky zajímavým okolnostem. Náš „Klub hledačů HP Tachov“ na jaře v roce 1993 našel nedaleko Přimdy pozůstatky dvou osob. Na soudním lékařství bylo zjištěno, že se jedná o muže a ženu, a že oba pochází z konce války.

V jedněch novinách vyšel článek s názvem „Detektory našly zabitě milence“.

Detektory našly zabitě milence?

Kapitální úlovek ohlásil včera tachovský Klub hledačů pokladů. V katastru Újezdu pod Přimdou (TC) objevili v hloubce 70 cm kostry muže a ženy.

Jaroslav Fikar

Desítka chlapů různých profesí zkoumá už pět let podzemí Tachovska. Virgule a detektory zatím napovídaly, kde hledat středověké nálezy a kde podzemní továrnu, v níž Němci montovali díly raket V 2.

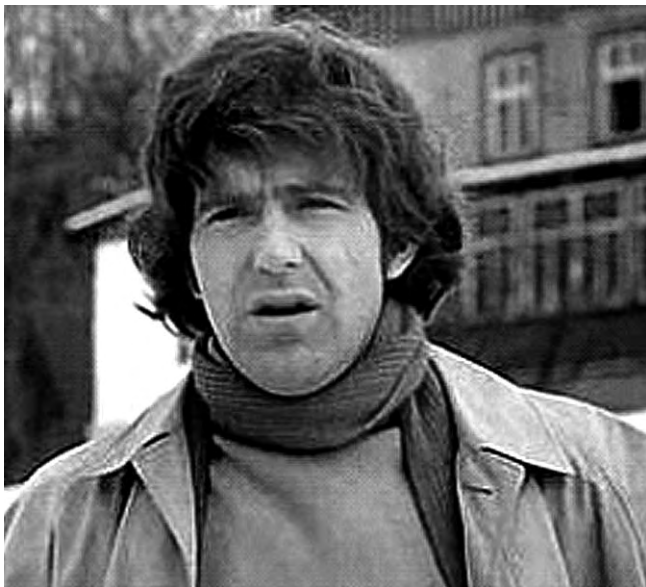
„Poslední výprava stála za to,“ prozradil včera Blesku mluvčí klubu František Soukup (52). „Pomocí tří amerických detektorů Conmayster Wites a virgule jsme našli za Újezdem pod Přimdou místo, ukryjící kosterní pozůstatky muže a ženy. Podle průstřelů lebky byli zastřeleni kulkou do týla.“ Dr. Markéta Novotná, pracovnice muzea v Mariánských Lázních, usuzuje podle zbytků šňetrovačky a velkých mrazných knoflíků s kotvou, že oběti zahynuly v období po roce 1945. Možná víc napoví stříbrný zapalovač, stříbrné hodinky a dva prstýnky po očištění. „Nejspíše šlo o manželský nebo milenecký pár, který zastřelil placený převaděč ještě před hranicí,“ řekl Blesku Fr. Soukup. „Našli jsme dva tucety různých předmětů - od stříbrného tolaru až po brýle a tabatěrku se zpuchelými doklady.“ Kdo byl tajemný pár? Blesk bude rozuzlení případu sledovat.

Ještě ten den se se mnou spojil redaktor plzeňského rozhlasu Pavel Prokeš. Tak jsem se seznámil s nadšeným hledačem pátrajícím po insigniích Univerzity Karlovy a sekretáře K. H. Franka.

Pana Prokeše zajímalo, zda by námi nalezené ostatky ženy, nemohly být hledanou sekretářkou. Na soudním lékařství se podle fotografií toto nepotvrdilo.

Dále chtěl od nás prozkoumat virgulí jeden prostor v lese za Skelnou Hutí. Vyprávěl mi, jakým zajímavým způsobem se tam dostal. Kamarádil se s hercem Jiřím Hrzánem. Hrzán měl ve Skelné Huti chalupu.

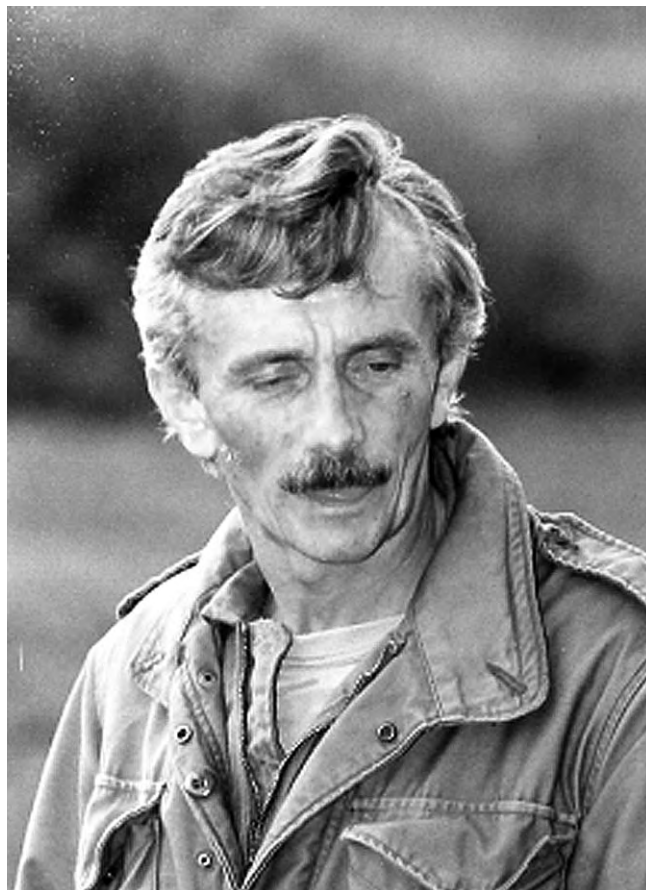
V létě, ráno po jednom bujarém večírku, Prokešovi Hrzán navrhl, aby si šli léčit kocovinu ledovými rampouchy. A zavedl ho v lese k díře, z níž vycházel ledový vzduch, a byly tam ještě rampouchy.

Tento prostor chtěl pan Prokeš virgulí prozkoumat, zda se tam nalézají podzemní chodby. Podle nás je tam opravdu rozsáhlé podzemí.

Po bombardování plzeňského nádraží 16. dubna 1945 byly cenosti a i insignie UK z poškozeného vlaku někam odvezeny. Panu Prokešovi se podařilo získat zajímavé německé dokumenty, z nichž vyplynulo, že vojenská auta měla z rozbitého vlaku něco odvést. Podle dokladu z auta měly při té akci ujet celkem 80 km. Pan Prokeš si dal do kružítko polovinu, to je 40 km a udělal kolem Plzně kruh. Tím se dostal také do prostoru Skelné Hutě. Domnívám se, že do podzemních prostorů Zlatého lomu by se mohl vejít náklad celého vlaku. Krátce po tom co mne tam pan Prokeš zavedl, náhle v den svých 51. narozenin zemřel.

V uvedeném prostoru jsem byl jen ještě jednou. To jsem tam zavedl slavného hledače pokladů Josefa Mužika.

Ten mi tam řekl, že podle něj je ten prostor Zlatého lomu třikrát větší, než jsou „Štěchovice“. Nevím, zda je to pravda, ve Štěchovicích jsem nebyl. Zda pan Mužik tam hledal, nevím. Jen jsem slyšel, že nedávno někdo chtěl pozemek „Zlatý lom“ koupit.

Něco k záhadnému prostoru „Zlatého lomu“. Domnívám se, že se v tomto prostoru opravdu těžilo zlato. Asi deset kilometrů jihozápadním směrem je vesnice Křivce. Tam se v lese po těžbě zlata nalézá množství jam a pískový lom.

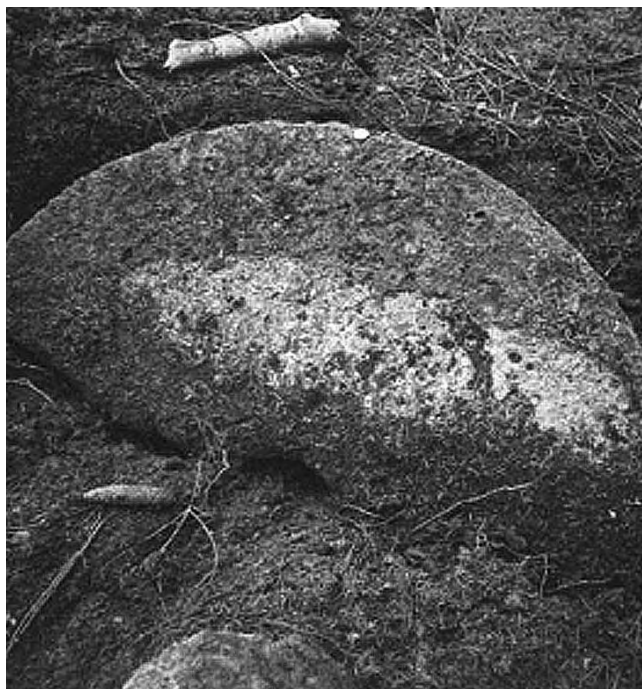

Otvor do staré chodby po těžbě zlata. Písek tohoto lomu je velmi podobný hornině - slepenčům ve Zlatém lomu.

Obrovské hromady kamenů ve Zlatém lomu, mohly vzniknout tím způsobem, že v lomu se odkryla povrchová vrstva až na zlatou žílu. (Jako na uhlí v severočeských uhelných dolech.) Po vytěžení povrchové zlaté žíly se horníci pustili do hlubinné těžby.

Kamenná kola, která se tam nalézají, mohly sloužit v mlýnech na drcení zlatonosné horniny.

Ale vrátím ke článku „Stopa končí ve Slovanu“. Mne by spíše zajímalo, kde „ta“ stopa začínala a co tam americký hledač pokladů hledal. Dva mrtví kolem „Zlatého lomu“ a skoro ve stejnou dobu, může být náhoda, ale také nemusí.

Fotografie ze Zlatého lomu – Ladislav Lenk

František Soukup

Přehled akcí ČEPES ve druhém pololetí 2023

Přednášky a semináře

Kurz a zkoušky

Uskutečníme kurz podle revidovaného standardu „Detekce anomálií zemské kůry“. V kurzu budou probírány základní otázky z geologie a hydrogeologie pro proutkaře. Praktická část bude zaměřena na ovládání proutkařských prostředků pro zjišťování zdroje vody, inženýrských sítí, dutin a tektonických linií. Dále pak proběhnou zkoušky dle příslušného standardu profesní kvalifikace. Po úspěšném vykonání zkoušky bude vydáno osvědčení.

Kurz se uskuteční v sobotu 28. října 2023 v Domě ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1. Zkoušky se uskuteční následující den, to znamená v neděli 29. října 2023 na zkušebním polygonu. Doporučujeme včasné přihlášení na e-mail cepes@cepes.cz.

Přesné pokyny zašleme přihlášeným zájemcům a zveřejníme je na našich webových stránkách www.cepes.cz.

**Česká psychoenergetická společnost,
pobočný spolek Společenstva drobného podnikání, z. s.**

ČEPES

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1

tel.: 221 082 252

e-mail: cepes@cepes.cz

bankovní spojení: 115-2085550237/0100

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a harmonizování organismu
- vzdělávání k iniciování schopností a dovedností k profesi Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepes.cz